

MİLİTAN BİR RUHLA MÜCADELEYİ BÜYÜTELİM

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya, kısa yaşamında ortaya böyle büyük bir miras bırakmıştır. Küçük bir grupla büyük bir cüret, ideolojik sağlamlılığıyla düşmana korku olmuştur. Bundandır ki o, bir komünist öndere yakışır bir şekilde düşmanı ininde yenilgiye uğratmış, gelecek devrimci nesillere ilham olmuştur. Onun esas özelliği direnişinin dayandığı ideolojisi, devrime, kitlelere ve partisine olan inancı, komünist cüretidir.



KOLEKTİF DOĞRULTU İKTİDARI KAZANMAK KİTLE PRATIĞININ ÖNÜNÜ AÇMAKLA OLANAKLIDIR
SAYFA 12-13



özgür gelecek için

Yeni Demokrasi

4 MAYIS-18 MAYIS 2022 ■ SAYI: 111 ■ FİYAT: 3 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

SINIFIN KURTULUŞU İÇİN

KİTLELERLE YÜRÜYELİM!



EMEK

6

GÜNCEL

10

DÜNYA

21



**1 MAYIS'TAN 15-16 HAZİRAN'A
SINIFIN ÖFKESİNİ ÖRGÜTLEYELİM!**

1 Mayıs'a dair mütevazı fakat önemli bir diğer olumluluk sendikal faaliyetimizin bir sonucu olarak belli direnişlerin öncüsü işçilerin 1 Mayıs'a taşınması oldu. Sendikal çizgimizin öncülüğünde kortejlerimizde veya sendika kortejlerinde birçok işçi belki de ilk defa 1 Mayıs'la buluştu ve sınıf dostlarıyla yan yana yürüyebildi.



TC'NİN BİLEDİĞİ KILIÇ: ŞOVENİZM

Sorunları doğru tespit etmek ve emekçi halkın gerçek gündemine odaklanmasını sağlamak bugünün görevidir. Klikler arası çatışmada Türk şovenizminin fitilini ateşleyerek oy devşirmeye çalışanlara karşı sorunun asıl kaynağının faşist Kemalist diktatörlük olduğu açık bir şekilde gösterilmelidir.



İŞGALİN GÖLGESİNDE FRANSA SEÇİMLERİ

Fransa seçimlerinde birçok aday olmasına rağmen patronların başkanı Macron, faşist Le Pen ve sözde sol çatı atayı Melenchon'dan oluşan üç kampta süren seçim mücadelesi, seçim kampanyalarında esasta çok da yeni şeylerin söylenmediği süreci kapsamıştır.

DDSB: "Direnişlerden 1 Mayıs'a Kavgayı Büyütüyoruz!"



İSTANBUL- Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) "Direnişlerden 1 Mayıs'a Kavgayı Büyütüyoruz!" şiarıyla 1 Mayıs öncesinde işçilerle bir araya geldi.

1 Mayıs'a giderken işçi ve emekçilerle Gölge Kültür Merkezi'nde bir araya gelindi. Etkinlik açılış konuşması ile başladı. Ardından açlık, kriz ve yoksulluk çemberinde yaşanan sorun-

lara değinilerek 1 Mayıs'ın tarihselliği ve geçtiğimiz süreçlerde başlayan ve hâlâ devam eden işçi direnişlerini anlatan sinevizyon gösterimi ile etkinlik devam etti.

Sinevizyon gösteriminin ardından Şeker-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Serkan Gümüşbaş geçmişten bugüne yaşanan işçi direnişlerini, grevleri ve 1 Mayıs'ın tarihsel olarak nasıl başla-

dığını, geçmişte ülkemizde kutlanan 1 Mayıs süreçlerini anlatarak bu 1 Mayıs'ta da alanlarda olmanın önemini anlatarak konuşmasını tamamladı.

Şeker-İş Sendikası temsilcisinin konuşmasının ardından konuşmasını yapmak üzere DERİTEKS Avrupa Yakası temsilcisi Veysel Arslan konuşma yaptı. Geçtiğimiz günlerde sefalet zammına karşı iş durdurma eylemleri ile çorap fabrikalarında yaşanan direniş dalgasıyla yükselen işçi hareketinin işçi sınıfı içerisinde yarattığı etkiyi anlatırken DDSB üyeleri bu süreçte çorap işçilerinden edinilen tecrübelerini aktardı.

Ardından Partizan ve YDK adına yapılan konuşmalarda 1 Mayıs'ın önemi, tarihselliğine ve bugün de işçilerle birlikte alanlarda olmanın önemine vurgu yapıldı.

Yapılan konuşmaların ardından Grup İsyan Ateşi'nin ezgileriyle ve 1 Mayıs çağrısıyla etkinlik sona erdi.



Çernobil'in 36. yılında etkinlik düzenlendi

İSTANBUL- Munzur Çevre Derneği (MÇD) Çernobil faciasının 36. yılında 30 Nisan Cumartesi günü Şişli Kent Kültür Merkezi'nde etkinlik düzenledi. MÇD'nin Çernobil doğa katliamının 36. yıldönümü nedeniyle gerçekleştirdiği etkinliğe İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi, Gülsuyu-Gülen-su Güzelleştirme Derneği, HDP Milletvekili Züleyha Gülüm ve çok sayıda yöre ve çevre derneği katıldı. Etkinlik salonuna 1 Mayıs ve mücadele temalı pankartlar asıldı.

Etkinlik, çevre ve demokrasi mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Etkinlikte metalurji mühendisi Cemalettin Küçük söz alarak çevre mücadelesinin önemine vurgu yaptı.

'MUNZUR'DAN KARADENİZ'E DİRENİŞ BÜYÜYOR'

Etkinlikte sanatçı Mostafa Pouryosef 'çürümüş sistem ve kapitalizmin doğa talanı' temasıyla tek kişilik tiyatro sahnelledi. Ardından söz alan MÇD Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Barmağış mücadeleye çağrısı yaptı. Doğa talanının üst boyutlara çıktığını belirten Barmağış "Talan boyutlanırken, Munzur'dan Karadeniz'e direniş büyüyor." dedi.

'FIRAT NEHRİ ZEHİR AKMASIN'

Etkinlikte söz alan MÇD Başkanvekili Hatun Esen, Erzincan İliç'te siyanürlü maden aramasına karşı gerçekleştirilen eylemden gözlemlerini aktardı. Anagold Madencilik'in yıllardır Erzincan İliç'te siyanürlü altın madeni aradığını belirten Esen, şirketin kapasite arttırım talebine karşı "Fırat nehri zehir akmasını diyorsak mücadeleyi büyütelim." dedi.

Etkinlikte Grup İsyan Ateşi, Taylan Özgür Ölmez, Celal Boluz ve Mostafa Pouryosef de sahne alarak ezgilerini dile getirdi.

Yüzlerce kişi Taksim'den seslendi: "Gezi'yi savunuyoruz"

HABER MERKEZİ- Gezi davasında verilen hapis cezalarına itiraz etmek için Taksim'de bir araya gelen yüzlerce kişi "Gezi'yi savunuyoruz" diyerek bir araya geldi.

Gezi davasında verilen cezaların ardından, Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla yüzlerce kişi Taksim'de bulunan Türk Mühendis ve Mimarlar Odası Birliği'ne (TMMOB) bağlı Makine Mühendisleri Odası önünde bir araya geldi. "Gezi'yi, geleceği savunuyoruz", "Faşizme karşı omuz omuza", "Gezi onurumuzdur" yazılı dövizler ve Gezi direnişinde ölümsüzleşenlerin fotoğrafları taşındı. "Kimse dokunamaz bizim suçsuzluğumuza! Gezi onurumuzdur" yazılı pankart TMMOB binasına asıldı.

Eylemde, Gezi direnişinde katledilen Ethem Sarısülük, Berkin Elvan, Medeni Yıldırım, Ali İsmail Korkmaz, Abdullah Cömert, Ahmet Atakan, Mehmet Ayvalıtaş ve Hasan Ferit Gedik'in isimleri tek tek okunarak "Yaşiyor"

denildi.

Saatlerce sokağın "Gezi şehitleri ölümsüzdür", "Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek", "Katil devlet hesap verecek", "Siyasi tutsaklar onurumuzdur", "Faşizme



karşı omuz omuza", "Bijî berxwedana Taksime", "Her yer Taksim, her yer direniş", "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" sloganlarıyla inlediği eylemde son olarak, TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Şube Başkanı Esin Köymen, basın açıklamasını okudu.

Esin Köymen, Gezi parkının park ola-

rak kalması, politik özgürlük, rantı karşı çıkmak ve doğa talanına itiraz etmek için bir araya gelen milyonların müebbet ve ağır hapis cezalarıyla korkutulmaya çalışıldığı bir ülke haline geldiğini ifade ederek, hukuka güvenin, mahkemelerde adalet çıkacağına inancın giderek yok olduğuna vurguladı.

Basın açıklamasının ardından kitle sloganlarla sokaktan ayrıldı. İkiye ayrılan kitlenin bir kısmı İstiklal Caddesi'ne ilerledi. İstiklal Caddesinde polis saldırısıyla birlikte çok sayıda kişi gözaltına alındı. Diğer grup ise Cihangir'e doğru ilerledi. Taksim'in çeşitli sokaklarında saldıran polis, aralarında gazeteci Umut Taştan'ın da olduğu çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi'nin sosyal medya üzerinden yaptığı açıklamada 51 kişinin gözaltına alındığı belirtildi. Gözaltına alınanlar ise Vatan Emniyet'e götürüldü.

POLİTİK GÜNDEM

Muazzam Bir Çaba İle İbrahim'in İlkelerine Sarılalım MİLİTAN BİR RUHLA MÜCADELEYİ BÜYÜTELİM

Enternasyonal proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, bütün dünyada büyük bir coşkuyla kutlandı. Özellikle ülkemiz topraklarında kitlesel kutlamalara tanık olduk. Son birkaç aydır militan bir şekilde gerçekleşen işçi direnişlerinin ve devletin bazı işçi direnişlerine saldırılarının ertesinde gerçekleşti bu yılki 1 Mayıs kutlamaları. 2016 sonrası estirilene yoğun karşı devrimci rüzgârın yarattığı içe çekilme halinin kısmen kırıldığı, kıvılcımın tuttuğu günlerde işçi sınıfı ve emekçiler alanlara çıkmış, yoksulluğa, açlığa, sefalet düzenine, baskı ve haksızlıklara karşı haklı isyanını haykırmıştır. Dün, karşı devrimin saldırısına direniş çağrısıyla yanıt olmuştuk, bugün ise tutuşan ateşi harlamak için alanlara, meydanlara çağrı yaptık.

1 Mayıs'ın hemen öncesinde Osman Kavala, Mücella Yapıcı, Çiğdem Mater, Hakan Altınay, Mine Özerden, Can Atalay, Tayfun Kahraman ve Yiğit Ali Ekmekçi'nin yargılandığı Gezi Davası sonuçlandı ve Kavala'ya "anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüs"ten ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilirken diğer isimler 18'er yıl hapis cezasına çarptırıldı. Davada yargılananların politik duruşu bir yana, açıklanan karar hiç kuşkusuz Gezi Direnişi'ne duyulan husumetin doğal bir sonucudur. Gezi iktidarı elinde tutan karşı devrimci kliği fena halde korkuttu. Hesabı görülmek istenen halen bu korkudur. Elindeki gücü yitirme korkusu egemen sınıflar içindeki kliklerin kimi zaman sertleşen açıklamalarında sıklıkla görülmektedir. İktidarını hiçbir koşulda yitirmek istemeyen karşı devrimci irade yine karşı devrimci diğer irade tarafından tahammülsüzlükle suçlanmaktadır. Gezi Davası kararları kendinden dahi korkanların fütursuz bir saldırısı olarak değerlendirilmelidir.

Bugün yaşanan ve önümüzdeki birkaç yıl içinde düzelmeye olanağı görülmeyen ekonomik-siyasal kriz aynı korkunun belirmesine ve daha da güçlenmesine vesile olmaktadır.

AKP/MHP bloku kan kaybetmeye devam ederken korku iklimi yaratarak, dümen kaptanlığını devam ettirme telaşına düşmüştür. "Boğaziçi", "Geçinemiyoruz" eylemleri ve yakın zamanda gelişen işçi direnişlerinin kısmen kırıldığı korku iklimi, egemen sınıfları bir kez daha; ama kuşkusuz bölgedeki gelişmelerle, Kürt Ulusal Hareketi'nin sahip olduğu potansi-

yelle de bağlantılı olarak gelişen sınır ötesi operasyonlarla körüklenen şovenist saldırılara yöneltmiştir. Bu saldırıların ilk adres yine Zap ve Avaşın oldu. 17 Nisan'da bir kez daha "son operasyon", "bitireceğiz" mesajlarıyla başlayan işgal operasyonu hali hazırda gelmekte olan büyük hezimet haberleriyle devam etmektedir. Zap ve Avaşın operasyonu zamana yayılan bir operasyon olsa da daha ilk günlerinde gerillanın büyük direnişi ile darbe üstüne darbe aldığı bir harekate dönüşmüştür. Morgların yetersiz kaldığı, soğuk hava depolarının asker cenazelerini saklama alanlarına dönüştüğü bir saldırı içerisinde her ne kadar kayıplarını gizlemeye çalışsa da MSB'nin gizleyemediği kayıp tablosu dahi TC'nin operasyondaki acizliğinin göstergesidir.



KDP'nin rızası ve tam iş birliği ile gerçekleşen operasyonun bir diğer adresi Şengal oldu. Irak devleti TC saldırısına koşut bir zamanda, bu anlamda açık bir iş birliğine işaret edecek biçimde Şengal'e saldırdı. Irak ordusunun ağır zırhlı araçlar ve çok sayıda askerle girdiği Şengal'de yeni bir katliam provası niteliği taşıyan bu saldırı, şimdilik halkın direnişi ile püskürtülmüş olsa da önümüzdeki günlerde Şengal'i zor günlerin beklediğini söylememiz, bilmemiz gerekir. 1 Mayıs gecesi İHA/SİHA ile gerçekleşen saldırılar bunun işaretidir. Ukrayna özelinde savaş karşıtlığına soyunan riyakârlar ordusunun bu saldırılara sessiz kalması bilgisizlikle açıklanamaz. Bu ideolojik olarak çürümüş liberal, milliyetçi burjuva dünyanın bilinçli tercihidir: haklı savaşlara tahammül edemeyen; ama haksız savaşlar içinde tercihi körükleyenlerin dünya halklarına sunduğu tek şey egemenlerin yazdığı "kadere" teslim olmaaktır.

Ekonomik krizin gün geçtikçe derinleştiği, Merkez Bankası'nın yıl sonu

enflasyon tahminini yüzde 23'ten, yüzde 42'ye çıkarmak zorunda kaldığı bir zamanda AKP/MHP bloku sıcak para arayışına çıkmış ve dün büyük gürültülerle düşman ilan ettiği, sözde aşağıladığı, husumet yarattığı ülkelerle "tükürdüğünü yalayarak" "dostane ilişki" tesis etmeye başlamıştır. Son olarak Erdoğan'ın davet üzerine gittiklerini açıkladığı Suudi Arabistan ziyareti sonrasında, Suudi devlet televizyonunun "biz davet etmedik" açıklaması, kriz içinde debelenen AKP/MHP blokunun düştüğü çaresizliği ortaya sermiştir!

MUAZZAM BİR ÇABA İÇİNDE OLALIM

İçinden geçtiğimiz süreç devrimci durumun gelişme eğilimi gösterdiği bir süreçtir. Krizin pençesinde sıkışan emekçiler, yaşamlarını idame edemez

olunmalıdır. Sistemden beslenenler, yapısal krize rağmen özgün; ama başka bir açıyla büyüten düzenlemelerle, pansuman tedbirlerle, özellikle borç bulmaya, kitlelerin birikimini bir biçimde kullanmayı sağlayan mali politikalarla kendini kurtarma uğraşısı içerisinde olmaktadır. Krizin faturası her zamanki gibi emekçilere kesilmektedir. Bunun yarattığı çelişkiler, öncünün yol göstericiliğinde olmadığı müddetçe kitlelerin kendiliğinden hareketliliğine evrilmekte ve bir süre sonra kendiliğinden sönmektedir.

'72 yılında İstanbul'da Meral Yakar ve Aslan Kılıç'la yürüttüğü tartışmada benzer bir sürece işaret eden İbrahim yoldaş şunları söylemişti: "Yükseliş önümüzdeki dönemde hızlı olacak. Dünya çapındaki ekonomik kriz giderek derinleşiyor. Bu kriz, ülkelerdeki krizi katmerleştirecek ve kitlesel mücadele dalgalar halinde yükselecek. Ben bu dalgaların gerisinde kalacağımız korkusu içindeyim. Kendiliğinden gelişim öncünün gelişiminden bir hayli hızlıdır. Bunu göremiyorsunuz. Göremediğiniz için de mükemmel bir çaba içinde değilsiniz, değiliz." (Tohum, Umut Yayımcılık, Mart 1993, s. 276)

Çelişkileri doğru okumak, kitlelerle bağ kurmak önemlidir; ama daha önemlisi bu bağı örgütlü bir güç haline getirmektir. Gelişmekte olan kitle hareketliliğini Yeni Demokratik Devrimin öznesi haline getirmek temel görevimizdir. İbrahim yoldaşın ortaya koyduğu 11 ilke; örgütlenirken, örgütlerken, savaşırken, ilerlerken hangi yol ve yöntemleri izleyeceğimizin ana hatlarını ortaya koymaktadır. Bu ilkeler, kitleleri nasıl ve nerelerde örgütleyeceğimizin, hangi mücadele araçlarını esas alacağımızın parametreleridir.

Komünist önder İbrahim Kaypakka, kısa yaşamında ortaya böyle büyük bir miras bırakmıştır. Küçük bir grupla büyük bir cüret, ideolojik sağlamlılığıyla düşmana korku olmuştur. Bundandır ki o, bir komünist öndere yakışır bir şekilde düşmanı ininde yenilgiye uğratmış, gelecek devrimci nesillere ilham olmuştur. Onun esas özelliği direnişinin dayandığı ideolojisi, devrime, kitlelere ve partisine olan inancı, komünist cüretidir.

Katledilişinin 49. ve mimarı olduğu Proletarya Partisi'nin 50. kuruluş yılında komünist önder İbrahim Kaypakka'nın çizgisi yolumuza meşale olmaya devam ediyor.

1 Mayıs'tan 15-16 Haziran'a Sınıfın Öfkesini Örgütleyelim!

Bu perspektifi 18 Mayıs'ta, 15-16 Haziran'da da korumalı; takvime dayalı faaliyeti değil sınıf çelişkilerine odaklı faaliyetleri geliştirmeliyiz. Takvimlerin takvim olmaktan çıkıp güncel mücadelelerle birleşebilmesi, tarihsel misyonunu oynaması da ancak bu yolla mümkün olacaktır.

İşçi ve emekçilerin derin bir yoksulluk ve siyasi çıkışsızlık yaşadığı koşullarda 2022 1 Mayıs'ını karşıladık. Eksiklikleri ve olumsuzluklarıyla bu 1 Mayıs komünistlerin, devrimci-demokratik güçlerin ve sendikaların bir kez daha aynası oldu. Aynada bilinmeyen bir gerçeklik yoktu. Çünkü o gün kendini gösteren gerçeklik günün değil bir dönemin, en azından bir yıllık bir zaman diliminin yansımasıydı. 1 Mayıs kendi özel anlamını içerse de onu da belirleyen sosyal, siyasal ve örgütsel koşullardı.

Her zaman olduğu gibi on milyonlarca işçi ve emekçinin yaşadığı, ülkenin en büyük kenti İstanbul, 1 Mayıs'ın temsil ettiği durumun en önemli göstergesi oldu. Türk İş, bayram arifesini bahane ederek 1 Mayıs'ta hiçbir il veya alanı işaret etmedi. İşçi sınıfı ve emekçiler için ekonomik krizin, sömürünün bu kadar yoğunlaştığı bir ortamda Türk İş, en geri haliyle bile 1 Mayıs'ı kutlamamayı tercih etti. Çünkü Türk İş'in organize ettiği 1 Mayıs'ın bile işçiler nezdinde bir etkisi vardı. Oysa hükümet ve patronlar, özellikle bu dönemde işçi sınıfını ve sendikaları sessizliğe boğmak istiyordu. Sonuç olarak Türk İş, devletle bütünleşmiş zengin bürokrat yöneticileri aracılığıyla Türk hâkim sınıflarının istediği sessizliği sağlamaya yöneldi. Daha da önemlisi 1 Mayıs'ı kutlamayarak onu geniş işçi kitlelerine unutturmanın yolunu seçti. Aynı asgari ücret, eylem, grev, yasal baskı ve engeller konusunda olduğu gibi öyle bir sorun ve temsiliyet yokmuş gibi davrandı. Hak İş yöneticileri, online kutlama söylemi, verdiği pozlar ve açıklamalarıyla ataerkil, dinci, milliyetçi ve hükümet yandaşı pozisyonunu iğreti bir biçimde 1 Mayıs'la ilişkilendirmeye çalışan içi boş bir tutum benimsedi. İçi boş derken kuşkusuz kastettiğimiz bu tutumun 1 Mayıs'la ilişkisiydi. Yoksa Hak İş'in ve hatta Türk İş'in birçok sendikasının milliyetçi-muhafazakâr bir işçi kitlesi ve sendikal yapı oluşturma konusunda bu yolla epey bir mesafe kat ettiği de belirtilmelidir.

DİSK, KESK ve TTB ise İstanbul'da, Maltepe dolgu alanında yapılan 1 Mayıs mitingine önyak oldular. Arka plandaki CHP desteğinin de gizlenmediği bu miting, 1 Mayıs'ın en kitlesel mitingi oldu. Ancak bu kitlesellik de istenen ya da beklenen kadar değildi. Dahası toplanma noktalarından başlayıp miting alanına ve konuşmalara uzanan tüm aşamada disiplin, coşku ve görsellik yetersizdi. Bu tablo ise kitle katılım düzeyinin, katılan kitlenin niteliklerinin ve miting organize eden güçlerin bir göstergesiydi. Türk İş ve Hak İş'in yukarıda ortaya koyduğumuz 1 Mayıs karşıtı tutumları, Maltepe'deki konfederasyonlar örgülünde olmasa da sınıf mücadelesi ve sendikal pratikler bakımından özellikle de DİSK'e damgasını vuran çizgiler örgülünde ciddi bir fark da söz konusu değildi. Tartışılabilir şey sadece aralarındaki ton farklarıdır. Hatta DİSK'in birçok sendikası veya şubesi Türk İş'in, Hak İş'in en geri yanlarıyla ortak tutumlar geliştirebiliyor. Satış sözleşmelerine imza atmak, devrimci-demokratik, ilerici temsilcileri görevden almak, muhalif şube veya yönetimleri tasfiye etmek, patronlarla el altından iş birliği yapmak, dostlar alışverişte görsün hesabı dışında işçi sınıfı ve hatta kendi üyeleri için dahi ciddi hiçbir mücadeleye girişmemek, düzen partilerinin ve yerel yönetimlerin arka bahçesi olmak gibi özellikler DİSK'in ve belli oranda da Maltepe 1 Mayıs'ını organize eden diğer konfederasyonların da gerçeğini ifade ediyor.

Bu tablo içerisinde, sınıfın diri güçlerine karşı bir tutum alan konfederasyonların işçi ve emekçilere güven, coşku ve disiplin aşılması, onları kitlesel bir biçimde 1 Mayıs'a taşımaması mümkün değildi. Daha fazla kitlesellik, esasta kitlelerin kendiliğinden eğilimine bağlanmıştı ve bu da sınırlı kaldı. Bunun nesnel sebepleri son yılların yasakları, pandemi döneminden kalan atılıklar ve sistem içi eğilimlerin geniş kitlelerdeki etkisiyle ele alılabile de asıl eksiklik, devrimci-demokratik güçlerden sendikalara dek emekçi kitlelerden ve onların sınıf çıkarlarından kopuk örgütsel gerçekliklerde aranmalıdır. Nitekim Maltepe 1 Mayıs'ında görece kitlesel ve disiplinli kortejlere baktığımızda faaliyetleri ve örgütsel yapılarıyla işçi kitleleri ve üyeleriyle bağına koruyabilen, geliştirebilen sendika ve grupların öne çıktığını görüyoruz. Bu da gösteriyor ki 1 Mayıs tam da işçi kitlelerle bağına ve örgütsel gücünü koruyup geliştirebilen yapıların özneliğinde şekillenebiliyor.

Tüm eksiklikleri içerisinde önceki yıllara nazaran yine de önemli bir kitle 1 Mayıs'ta, Maltepe'de örgütleri veya sendikalarıyla yürüyüp pandemi ve yasaklar kaynaklı uzun bir zamandır buluşamadığı yoldaşlarıyla, dostlarıyla buluştu. Sendika üyesi işçiler ve henüz küçük çapta da olsa sendikalı-sendikasız yeni işçi grupları 1 Mayıs mitinginde temsil oldu. 1 Mayıs vesilesiyle aidiyetler güçlendirildi ve işçiler, sendikalar ve devrimci-demokratik gruplar yan yana bulunma fırsatı elde etti.

İstanbul 1 Mayıs'ının bir ayağını ise Taksim için sergilenen direnişler oluşturdu. Kendi gerçekliğinde geniş işçi ve emekçileri katma, onlarla buluşma koşulu yoktu. Ancak Taksim yasağına karşı bir iradeyi temsil ediyordu. Taksim'e yönelen parça parça yürüyüşlerde 200'e yakın kişi gözaltına alındı.

Kuşkusuz devrimci-demokratik her grup veya hareket, kendi özgün süreci, politikaları ve değerlendirmelerine göre bir 1 Mayıs tutumu geliştireyordu. Maltepe'ye, Taksim'e veya bir şekilde her ikisine de yönelim gösteren yapılar oldu. Önümüzdeki koşullar ve bu koşullara karşı öznal müdahalenin olanakları bakımından devrimci ve komünistlerin bugün iyi bir yerde olmadığı ortada. Bu durumda Maltepe veya Taksim ya da başka bir yerde 1 Mayıs tartışmasının ayakları da havada kalıyor. Her durumda temel bir eksiklik kendini gösteriyor ve hemen

her kurum kendi dar dönemsel hedef ve değerlendirmelerine göre tutum alıyor. Sorun da bu dar dönemsel gerçeklikten çıkma sorununda, uzun vadeli sınıf politikalarında ve örgütsel faaliyetlerde düğümleniyor.

İstanbul 1 Mayıs'ı dışında Gebze 1 Mayıs'ı, bu sene uygulanmak istenen meydan yasağını tanımaması bakımından önemli bir tutum geliştirdi. Her konfederasyondan işçi ve emekçileri birleştiren Gebze Sendikalar Birliği'nin örgütlediği 1 Mayıs, bu sene DİSK Birleşik Metal'in Maltepe'ye yönelimi ile daha zayıf geçse de Gebze gibi bir işçi havzasında 1 Mayıs geleneği korunmuş oldu.

Devletin açıklamalarına göre 1 Mayıs eylemlerine 78 ilde 139 bin kişi katıldı. Sayıların doğruluğu yanlışlığı bir yana Ankara 1 Mayıs'ı dışında kitle katılımı bakımından iki yıl öncesinden daha ileri bir durum olmadığı gözlemlendi. Ancak yaygın 1 Mayıs'ların da önemli olduğunu belirtmek gerekir. Eksik kalan her zamanki gibi işçi ve emekçilerin, özelde de yeni işçi kitlelerinin, direnişlerin 1 Mayıs'a taşınmasıydı. Ki bu tek başına 1 Mayıs'la olacak bir şey değil değişik eylem ve etkinliklerden 1 Mayıs'a taşınması gereken bir yönelimin konusuydu.

Biz komünistler örgülünde de bu 1 Mayıs'ın farklı dersleri olmak zorunda. 1 Mayıs öncesi ortaya koyduğumuz tutumlarda aslında 1 Mayıs'ı sadece alan tartışmasına indirgemediğimizi, kitlelere yönelen bir politikanın parçası olarak ele alacağımızı ortaya koymuştuk. Çünkü kitlelerden, özelde işçi kitlelerden kopuk dar gruplarla bir irade savaşına girmenin Maoist kitle çizgimize, 1 Mayıs karşındaki bugünün koşullarından belirlediğimiz görevlere uyumlu olmayacağı ortadaydı. Tüm eleştirilerimize rağmen işçilerin bulunduğu bir alanda olmak, onlara etki etmek, kendi kitlemizle buluşmak ve en önemlisi işçi ilişkilerimizi 1 Mayıs'a taşımak istiyorduk. Tutum doğru olmakla birlikte her sorun

bir anda ortadan kalkmayacak kadar kapsamlıydı. Maltepe 1 Mayıs'ı gibi mitingler, sarı sendikaların öncülüğünde ne kadar zafiyet taşıyorsa tümüyle işçi ve emekçilerden kopuk 1 Mayıs eylemleri de özünde benzer bir zafiyeti taşıyordu. Geniş emekçi kitleler tam da sarı sendikaların ve sistem güçlerinin insafına bırakılmış, sağ ve sol tüm oportünist tutumların da nihayetinde kendiliğindenciliği güçlendirmiş oluyordu.

Kendi özgülümüzde 1 Mayıs faaliyetinin en önemli eksikliği çalışmaların son iki haftaya sıkışması ve kitle faaliyetinin yeterli yapılamamasıydı. Bu durum 1 Mayıs öncesi yapılan salon etkinliklerinde de kendini göstermişti. Ancak halk pazarlarında yapılan ajitasyon çalışmalarının, fabrika önlerinde bildiri dağıtımlarının ve hatta 1 Mayıs'a dönük her türlü çalışmanın halkta gördüğü ilgi dikkate değerdi. Bu ilgi 1 Mayıs özeliyle sınırlı olmayan, devrimci iddia ve faaliyetin kendisine yönelikti. Aslında geniş emekçi kitleler örgütlü güçlerin varlığını, gelişimini ve kitlelere yönelen çalışmalarını önemsiyor ve destekliyorlardı. Fakat bu çalışmaların geçici olduğu algısı, tüm önemine rağmen tek bir güne endekli yapıldığı koşullarda o kitle ilişkilerini örgütlemek, mücadeleye ve 1 Mayıs'a taşımak pek mümkün değildi. Doğallığında bizim için de 1 Mayıs hem genel gerçekliğimizin; kitlelerle ilişki düzeyimizin hem de örgütsel durumumuzun ve 1 Mayıs faaliyetlerimizin göstergesi oldu.

1 Mayıs günü özelimizde olumlu sonuçlar bıraktı. İçinde olduğumuz koşullar nedeniyle henüz sınırlı da olsa kortejimiz kitle tabanımızla buluştu. Devletin İbrahim silüetli flamalarınıza yönelik keyfi engeli başta Maltepe olmak üzere katıldığımız tüm 1 Mayıslar'da aşılmış oldu. Her zamanki engelleme girişimleri yine oldu fakat vazgeçmeyeceğimiz ortadaydı. Kuşkusuz devlet güçleri tercihini "her ne olursa olsun" engelleme yönünde kullanmadı. Diğer yandan öyle olsa da durum değişmeyecek; bu sefer barikatlar kararlılıkla aşılabilecek, Maltepe 1 Mayıs'ı alandan sahneye kadar bu direnişin bir parçası olacaktır.

1 Mayıs'a dair mütevazı fakat önemli bir diğer olumluluk sendikal faaliye-

timizin bir sonucu olarak belli direnişlerin öncüsü işçilerin 1 Mayıs'a taşınması oldu. Sendikal çizgimizin öncülüğünde kortejlerimizde veya sendika kortejlerinde birçok işçi belki de ilk defa 1 Mayıs'la buluştu ve sınıf dostlarıyla yan yana yürüyebildi. Ki bu işçilerin birçoğu düne kadar bırakılmı devrimci yapıları, sendikalara dahi yapılandırılan "terörist" yaftasının etkisi altındaydı. Birçoğu oruçluysa, arife günü bayram alışverişi yerine 1 Mayıs'a gelmeyi tercih etmişlerdi. Ve bu 1 Mayıs'ın da etkisiyle sınıf aidiyetleri, sınıf bilinçleri ve bize yakınlıkları bir adım daha ileri taşınmış oldu.

Katıldığımız her ilde 1 Mayıs'ta keyfi engellere konu olan flamalarımızla



yerimizi aldık. Ancak daha önceye kıyasla birçok ilde 1 Mayıs'a çıkamadık. Bursa'da Partizan korteji arayan bir emektarın sitemi hem 1 Mayıs hem de örgütsel faaliyetlerimiz bakımından bize önemli bir mesaj vermektedir ve vermelidir de... Bugün bize düşen her alanda kitle ilişkilerimizle canlı bağları yeniden kurmak, faaliyetlerimizi yaygınlaştırmak ve en önemlisi belli hedefler doğrultusunda geniş emekçi kitlelerin sınıfsal çıkarları ve örgütlenme ihtiyaçları ile buluşmak olmalıdır. Devrimci bir örgütü güçlendirecek, kitleler nezdinde daha güçlü müdahalelere yeterli olanaklara kavuşturacak olan da bu sınıf çıkarlarıyla bütünleşmek olacaktır. Aksi halde ne 1 Mayıs'a dair ne de diğer gün ve gündemlere dair alan veya ortaya çıkan sonuç üzerinden tartışmaların değiştirici, örgütleyici bir gücü olacaktır. Kendi dar grup varlığını değil, bir parti olmada somutlaşan tarihsel rolünü ve devrimci

görevlerini amaçlaştırmaktır aslanan. Bu bir örgüt için de bir gün veya alan için de benzer biçimde geçerlidir.

1 Mayıs'ın dünyadaki ve ülkemizdeki tarihine baktığımızda temel olanın işçi ve emekçilere hitap eden sınıfsal-politik bir mücadele olduğunu görürüz. İşçi örgütlerinin, komünistlerin, devrimci-demokratik yapıların gücü ve niteliğine göre renk alan ve sınıf mücadelesinin üzerinde yükselmesi gereken 1 Mayıs'lar her dönem farklı özellikler gösterebilmektedir. Kent meydanları, fabrika bölgeleri veya yoksul emekçi semtler 1 Mayıs'ın adresi olabilmektedir. 1 Mayıs'ın kökenlerinde işçi sınıfı ve işçi havzaları vardır ve yükselen müca-

değişik başlıklarında harekete geçirdiğimizde, birçok hareket ve örgütlenme yaratmamızın önünde hiçbir engel yoktur.

Bugün örgütlenme çalışmalarında yaşadığımız en büyük eksiklik bilinç ve deneyim eksikliğidir. Bilinç ve deneyim, ideolojik bir hareketin, duruşun ifadesi olduğu kadar o ideolojiyi ayakta tutan ve geliştiren güçtür de. Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimsel bir ideolojidir ve bu ideolojinin taşıyıcıları bilimsel bir tutum takınmakla yükümlüdür. Bilimin bize öğrettiği sınıf mücadelesidir ve bilimselliğimizin ölçütü de bu mücadelede oynadığımız rol ile kendi gösterecektir. Devrimin kitlelerin eseri olduğunu;

bizim ise bu mücadeleye önderlik etmekle yükümlü olduğumuzu unutmuyor, araçları amacın yerine geçiriyorsak bilimi topluma ve siyasete uygulayamıyoruz demektir. Çünkü gerçek önderlik, Gonzalo yoldaşın da vurguladığı gibi "kitleler tarafından kabullenilmiş önderlik"tir. "Kitlelerle yürüyeceğiz çünkü bayrağımızı onlar yükseltecektir." demişsek bunu sadece bir şiar olmaktan ve dönemsel bir tutum olmaktan çıkarmalı, her faaliyetimizin mihenk taşı haline getirmeliyiz. Bu kitle örgütlerinden askeri pratiklere karşı her şeyde geçerli olmalıdır. Her eylem ve faaliyet, kitlelere dönük siyasal

bir amacın ifadesi ve neticesi haline getirilmelidir.

1 Mayıs'ın ardından şimdi yöneleceğimiz faaliyetler ve gündemler önem kazanmaktadır. 1 Mayıs bir sürecin, yönelimin parçasıydı ve bu yönelim devam ediyor. O yönelim, devrimci irade ve misyonu kitleler içerisinde üretmeyi, devrim yürüyüşünü onlara mal etmeyi amaçlıyor. Zayıflayan, darlaşan, güçsüzleşen her yönümüzü örgütlenerek, örgütlülüğümüzü daha yaygın ve yoğun biçimde kitle çalışmalarına sevk ederek ve en önemlisi bunu bir gün veya bir dönem için değil devrimi inşa etmek için süreklileştirerek yol almak zorundayız. Bu perspektifi 18 Mayıs'ta, 15-16 Haziran'da da korumalı; takvime dayalı faaliyeti değil sınıf çelişkilerine odaklı faaliyetleri geliştirmeliyiz. Takvimlerin takvim olmaktan çıkıp güncel mücadelelerle birleşebilmesi, tarihsel misyonunu oynaması da ancak bu yolla mümkün olacaktır.

Türkiye'nin dört bir yanında 1 Mayıs kutlamaları

İşçi ve emekçiler Türkiye'nin birçok kentinde 1 Mayıs meydanlarına akın etti. Miting alanlarında haksız savaflara, sömürü düzenine, rant ve talan politikalarına dikkat çekilirken mücadele çağrısı yapıldı.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği (TMMOB), Türk Tabipleri Birliği (TTB), Türk Diş Hekimleri Birliği (TDB) tarafından düzenlenen miting için sabahın erken saatlerinde iki ayrı koldan toplanma başladı. Aralarında Partizan ve DDSB'nin de bulunduğu kurumlar, İdealtepe ve Cevahir Otel önünde buluşan yüz binlerce kişi iki ayrı koldan slogan, alkış ve zılgıtlarla miting alanına yürüdü.

1 Mayıs Tertip Komitesi'nin selamlamasının ardından miting konuşmaları devam etti. Ardından DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, KESK Genel Başkanı Mehmet Bozgeyik, TMMOB Genel Başkanı Emin Korumaz, Türk Tabipleri Birliği (TTB) Başkanı Şebnem Korur Fincancı, Türk Tabipleri Birliği (TTB) Başkanı Şebnem Fincancı tarafından ve kurumlar adına konuşmalar gerçekleştirildi.

İstanbul 1 Mayıs'ı için Maltepe'ye çağrı yapan Partizan da yürüyüş kolundaki yerini aldı. "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan, Zafer Direnen Emekçinin Olacak, 1 Mayıs'ta Düşene Dövüşene Bin Selam, Önderimiz İbrahim Kaypakkaya, Yaşasın 50. Mücadele Yılımız" sloganları ve 1 Mayıs önemine dair ajitasyonlarla yürüyen Partizan Korteji alana girişte polis tarafından "Kaypakkaya silüetli Partizan flamaları" nedeniyle engellenmeye çalışıldı.

Flamaları alana almayacaklarını söyleyen polis; Partizan'ın alana girişte flamaları indirmeyeceğini, İbrahim Kaypakkaya'nın yasaklanamayacağını belirtmesiyle geri adım atmak zorunda kaldı. Partizan korteji "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya" sloganıyla alana giriş yaptı.

ADANA

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Adana Şubeler Platformu, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Çukurova Bölge Temsilciliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Adana İl Koordinasyon Kurulu (İKK), Ada-

na Tabip Odası ve Adana Barosu'nun çağrısıyla Kasım Gülek Köprüsü'nde bir araya gelen çok sayıda kişi Uğur Mumcu Meydanı'na yürüdü.

Emekçiler, "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan", "Biz Gezici onlar gidici", "İşsizliğe, yoksulluğa karşı mücadeleyi büyütüyoruz" ve "1 Mayıs birlikte değiştireceğiz şimdi kazanma zamanı" ve "1 Mayıs haramilerin düzenini değiştireceğiz" pankartlarını taşıyarak, "Yaşasın 1 Mayıs. Biji Yek Gulan", "Direne direne kazanacağız", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarıyla yürüdü.

Mücadele çağrılarının yapıldığı miting halaylarla son buldu.

BURSA

Bursa'da 1 Mayıs mitingi için Altıparmak Caddesi'nde siyasi partiler, dernek ve sendikalarla çok sayıda kişi toplandı. Halaylar ve sloganlar eşli-



ğinde coşkuyla kutlanan 1 Mayıs'ta, Gezi davasında tutsak edilenler selamlandı, "Her yer Taksim her yer direniş" sloganı yükseldi.

KAYSERİ

Kayseri'de 1 Mayıs coşkulu kutlandı. Emek ve Demokrasi Güçleri adına konuşan Kayseri Eğitim-Sen Şube Başkanı Sedat Ünsal, yoksulluk ve zamlara karşı birlikte mücadele çağrısı yaptı.

Gezi direnişinde hayatını kaybedenlerin de anıldığı meydana, İstanbul Sözleşmesinin fesih kararı ile birlikte kadınların yaşam güvencesinin kalmadığı belirtildi. Gençlerin, üniversitelilerin ekonomik krizde yaşadığı zorlukların katmerlendiği dile getirildi. 1 Mayıs, şarkılar ve halaylarla sona erdi.

MANİSA

Manisa'da 1 Mayıs Emek, Demokrasi ve Barış Platformu'nun çağrısıyla Manolya Meydanı'nda kutlandı. Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Eş Başkanı Figen Pehlivan, platform adına basın açıklamasını okudu. Pehlivan, "Yurttaşların hakkını, hukukunu çiğneyen; adaletsizliği büyüten bu düzen değişmelidir" vurgusu yaptı. Siyasi partilerin ve sendikaların da katıldığı basın açıklamasından sonra halaylar ve sloganlarla basın açıklaması sona erdi.

MERSİN

Mersin Emek Demokrasi Platformu'nun düzenlediği 1 Mayıs mitingi için eski Tefrik Sırrı Gür Stadyumu alanında toplanan sendika ve kurumlar Cumhuriyet alanına yürüdü. 10 binin üzerinde kişinin katıldığı mitingde Türk-İş'e bağlı sendikalardan TÜMTİS, Yol-İş, Kristal-İş, Belediye İş, Petrol



İş'in katıldığı mitinge DİSK'ten Genel-İş ve Birleşik Metal İş sendikaları katıldılar.

VAN

Van'da Musa Anter Parkı'nda düzenlenen 1 Mayıs mitingi için kitle sabah saatlerinde Hayat Hastanesi civarında toplanarak kortejler oluşturdu. Sendikalar, siyasi partiler ve kitle örgütleri sloganlarla mitingin yapılacağı Musa Anter Parkı'na yürüdü. Savaş karşıtı sloganların yanı sıra sermayenin emek sömürüsüne karşı sloganların atıldığı mitinge gazeteciler Dicle Fırat Gazeteciler Derneği (DFG) ve Mezopotamya Kadın Gazeteciler Platformu (MKGP) pankartlarıyla katıldı.

Sanatçı Pınar Aydınlar'ın sahne aldığı miting halaylarla sona erdi.

URFA

Urfa Emek ve Demokrasi Platformu öncülüğünde gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamaları Ali Şelli Parkı'nda yapıldı. HDP Urfa Milletvekilleri Ömer Öcalan, Ayşe Sürücü ve Nurettin Maçın'ın ve partililerin katıldığı eylemde sık sık "Biji yek gulan" sloganı atıldı.

Platform adına ÖHD yöneticisi Ahmet Ateş, açıklama metnini okudu.

MARDİN

Mardin'de KESK, DİSK, TMMOB ve Mardin Tabip Odası öncülüğünde yapılan 1 Mayıs kutlaması için emekçiler, Artuklu ilçesi ve Yenişehir PTT binasının önünde toplandı. HDP Parti Sözcüsü Ebru Günay, milletvekili Pero Dünder ve siyasetçi Ahmet Türk'ün katıldığı mitingde Şahmaran Kadın Platformu da yer aldı.

Kortejler, 1 Mayıs kutlamasında Yenişehir PTT önünden, "Biji 1'e gulan", "Biji berxwedana karkeran", "Biji berxwedana zindanan" sloganları eşliğinde Karayolları Parkı'na ulaştı.

DERSİM

Dersim'de 1 Mayıs, Dersim Emek ve Demokrasi Platformu, sendikalar ve kurumların 1 Mayıs Anıtına doğru yürüyüşe geçerek anıta çelenk bırakmasıyla başladı. Ardından aralarında Partizan'ın da olduğu kitle Sanat Sokağındaki toplanma alanına geçti. Buradan Seyit Rıza Meydanı'na doğru yürüyüş başladı.

Yürüyüş esnasında Partizan korteji tarafından sık sık "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya, Dersim, Tokat, Erzincan Savaşıyor Partizan, Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan" sloganları atıldı. Alana girişte faşizmin İbrahim Kaypakkaya korkusu Dersim'de de kendini gösterdi. Partizan'ın pankartına el koyacağını belirten polis, Partizan'ın karşı çıkışıyla geri adım atmak zorunda kaldı. Partizan alandaki yerini aldı.

1 Mayıs'ta katledilenler ve devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler adına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunularak program başlatıldı. Her kurum söz alarak 1 Mayıs'a dair vurgular yaptı. Partizan da kürsüde söz alarak mücadeleyi büyütme ve örgütlenme çağrısı yaptı.

Halaylar ve sloganlarla devam eden miting Zeynep Kılıç'ın ezgileriyle son buldu.

400 BİN DOLARI VER, TÜRKİYE VATANDAŞLIĞINI AL



Cumhurbaşkanlığı Kabine Toplantısı'nda yabancıların TC vatandaşlık başvurularında aranan şartlarda değişikliklere gidildi. Bu değişiklikler henüz Resmî Gazete'de yayımlanmasa da satın alınan vatandaşlık fiyatları şöyle değişecek: 250 bin dolar olan başvuru şartı 400 bin dolara yükseltilecek. En az 400 bin dolar veya karşılığı döviz tutarında taşınmaz tapu kayıtlarına 3 yıl satılmaması şerhi koyulmak şartıyla satın almaları gerekecek.

2018 yılında cumhurbaşkanlığı sistemi değiştikten iki ay sonra vatandaşlık şartlarında düzenlemeye gidildi. 2018 yılında yapılan değişikliğe kadar bankaya en az 3 milyon dolar para yatıran ya da Türkiye'den en az 1 milyon dolar değerinde gayrimenkul satın alanlara aileleriyle birlikte vatandaşlık verilirken Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile mevduat şartı 500 bin dolara, gayrimenkul şartı 250 bin dolara çekilmişti. Akabinde 2021 yılında Çevre ve Şehircilik Bakanlığının bir soru önermesine "19 bin 630 yabancı gerçek kişi, TC vatandaşlığı amacıyla 30 bin 358 adet taşınmaz edinerek uygunluk belgesi almaya hak kazanmıştır." cevabını vermiştir. Yani "vatandaşlık kampanyası" ile kısmi bir başarı elde edildi.

Son süreçte ise bu kampanyayla

kazanç elde eden Türkiye kârına kâr katma hırsıyla zam yapmış ve Resmî Gazete'de henüz yeni kararın yayımlanmaması nedeniyle gayrimenkul satışlarında patlama yaşanmıştır. TÜİK verilerine göre 2021 yılında Türkiye geneli toplam konut satışlarının yüzde 3.9'u yabancılara yapıldı. 2022 yılına geldiğimizde ise bu oran ilk iki ay için 4.7'ye ulaştı. Peki kimler, neden Türkiye'yi seçiyor? İstatistiklere göre Irak, İran, Rusya, Azerbaycan, Afganistan, Kazakistan, Almanya vatandaşları Türkiye'de yatırım yapmayı seçiyor. Bu ülkelerin çoğuna nazaran Türkiye'nin Kurumlar Vergisi oranının daha düşük olması ve Türk Lirası'nın da değerinin düşük olması bu tercihi etkiliyor. Dış ülkelerle ilişkileri gelişmiş olan yatırımcılar Türkiye'nin yarı sömürge yapısını fırsat bilerek TL karşısındaki dövizle büyük yatırımlar yapabilmekte, daha karşı işletmeler oluşturabilmektedir. Türkiye üretimi olan metanın dış pazarlanmasındaki avantajları kâr oranını katlamaktadır. 2018'deki yeni kararlar 100 kişiye istihdam sağlama şartı 50 kişiye indirilmişti. Böylece daha az işçiyi düşük ücretle daha çok çalıştırabilme olanağı sağlanmış oldu. Yürütmelike girecek yeni kararda bu şartta bir değişikliğe gidilmediği görünüyor, yalnızca devlet doğrudan aldığı payda artış yapmış oldu.

Türkiye'nin İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) üyesi olması, TC vatandaşlığı seçenlerin ülkelerinin buraya üye olmaması da etkenler arasındadır diyebiliriz. Avrupa ülkeleriyle iş birliği içinde olan Türkiye, ekonomisindeki büyüme garantilerinden biri olarak bu kuruluşu görmektedir. Bu kuruluşun temel amaçlarından biri "Ekonomik büyüme, mali istikrar, ticaret ve yatırım, teknoloji, yenilik, girişimcilik ve kalkınma alanlarında iş birliği yoluyla refahın sağlanması ve yoksullukla mücadele konularında hükümetlere yardımcı olmak"tır.

Yatırım danışmanlık şirketleri ise Türkiye'nin "gelişmekte" olan ekonomisi, eğitim sistemi ve jeopolitik konumu nedeniyle tercih edildiği propagandasını yapmaktadır. Yabancı yatırımcılara sağlanan teşvikler, vergi indirimleri, ücretsiz arazi tahsisleri gibi avantajlar da Türkiye'yi ön plana çıkaran sebeplerden birkaçıdır. Aynı zamanda bu şirketler tarafından Türkiye'nin genç nüfusu nedeniyle de tercih edilmesi gereken bir ülke olduğunu sunulmaktadır. Böylece iş yeri açacaklar rekabetçi üretimde ucuz iş gücüyle kârlarını katlayabilecek, sömürü zincirindeki yerini sağlamlaştırabilecekler. Ucuz iş gücü cenneti olarak görülen Türkiye,

dışa bağımlı ekonomik yapısı nedeniyle burjuvazinin küresel ekonomik ilişkilerine olanaklar sunmaktadır. Örneğin vergi cennetinde kurulmuş bir şirkete Türkiye'den bir ödeme yapıldığında yüzde 30 vergi kesintisi yapılması gerekmektedir; fakat Türk devleti vergi cenneti ülkeleri açıklamadığı için dışa ödeme yapacak kişiler bu vergiden de muaf tutulmaktadır.

Türkiye'nin dünya ekonomi sıralamasındaki yeri hızla düşmektedir. Türk Lirası da döviz karşısında değer kaybı yaşamaya devam ediyor. Cılız adımlar atan TC devletinin bu yönlü adımlarından biri vatandaşlık şartlarında kendini gösterdi. 2022 yılının başında

TC devleti, vatandaşlık kabul şartlarındaki mevduatta ve mülk edinimindeki ücretlerde dolar ya da dolar karşılığı döviz olarak Merkez Bankası'na aktarılması kararını yayınlamıştı. Merkez Bankası swap hariç net döviz rezervinde ekside olduğu için buraya döviz aktarmak zorundadır. Faiz oranlarını, TL'deki değer kaybının ise döviz satarak dengelemeye çalışmak zorunda kalmaktadır. TCMB'nin 4 Mart haftasına ilişkin portföy akımı verilerinde yabancı yatırımcının net satıcı olduğu izlendi. Fakat TC devletinin yabancı yatırıma teşvik politikaları da bu yönlü büyük bir iyileştirme gerçekleştirememiştir. Enflasyon hiç olmadığı kadar artmış, alım gücü düşmüştür.

Her dönem dış politikalarda sömürülen sınıfın yükünü artıran, sömürülenlerin kârına kâr katmayı amaçlayan TC devletinin ekonomiyi iyileştirme girişimleri kısa vadede nefes aldırsa da uzun vadede daha fazla borçlanmayı getirmiştir. Halkın elindeki dövize ve altına göz koyan TC devletinin ayakta durmaya dermanı kalmayan ekonomisinin çıkış yolu kalmamıştır. Derinleşen ekonomik krizin faturasını Türkiye halkına ödetmeye çalışan egemenlerin hesaplarını boşa çıkarmak, her yerde teşhir etmek gerekmektedir.

Kırklareli Deveçatak Köyünde Büyük Hayvan Çiftlikleri Doğayı Kirletiyor



kullanılmaz duruma getirildi. Hayvansal atıkların ardından suyun kirlenmesi ile birlikte gölün rengi değişirken aynı zamanda büyük oranda balık ölümleri gerçekleşiyor.

“BURADA HAYVANLARI SULAMAMIZ İMKÂNSIZ”

Deveçatağı köyünde hayvancılık ile uğraşan bir köylü, hayvanlarının gölden su içmesinden korktuğunu dile getirdi. Hayvanların su içmesi durumunda ise ölümlerin gerçekleşeceği ve büyük tehlike altında olduğu düşündüğünü belirtti. “En önemli su işimiz bozuldu. Yağışlar arttı, göl doldu. Sevindik. Şimdi su için 2 kilometre başka bir yere geçmemiz gerekiyor. Rumeli Hayvancılık gölü batırdı. Bu sene ne yapacağız bilmiyoruz.” dedi.

“KENDİ ÇIKARLARI İÇİN GÖLÜ KİRLİYORLAR”

Başka bir köylü ise gölün çevresinde yaklaşık 2000 hektar tarım arazisinin olduğunu söyleyerek, tarım ile uğraşan köylülerin arazilerini sulama olanaklarının zorlaştığını vurguladı. “1000-2000 hektar tarım arazisi var bu gölün çevresinde. Bu arazilerin tamamı bu göletten sulanıyor. Tarım ürünlerimizin kalitesiz yetişeceğini ve sosyal faaliyetlerin, piknik alanlarının yok olduğunu düşünüyorum. Etrafa pis bir koku yayıyor. Bu bölgeye çiftliklerin yapılmasıyla birlikte tamamen buraları atık hale dönüştürdüler. Köyümüzün doğal göledini bu çiftlik sahipleri kendi çıkarları için harap et-

tiler. Yok ediyorlar.” dedi.

“İNSANLARA EKONOMİK AÇIDAN ZARAR VERECEK”

Köylüler Rumeli Hayvancılık'ın gölü kirlettiğini söyleyerek çevreye büyük bir zarar verdiğini vurguladı. “Bu gölette geçen yıl 30-40 tane balıkçı balık tutuyordu. Rumeli Hayvancılık gölümüze pisletmiş vaziyette. Aynı şekilde kendi suladığımız mısırlara zarar veriyor. Bu göletten sulama yapılacak durumda değil. Bu göletten yaklaşık olarak 25-30 hane faydalanan. İnsanlara ekonomik açıdan zarar verecek.” dedi.

Yine köyün derelerinden olan Kuru Dere ise Aytar Tarım ve Hayvancılık tarafından hayvansal atıkların bırakılmasının ardından kirlenmiş durumda. Simsiyah bir renge dönmüş olan dereden kötü kokular yayılıyor. Bu dere ise diğer bir köy olan Çeşmekolu'na kadar uzanıyor. Köyün çevresine kurulan Rumeli ve Aytar gibi büyük hayvan çiftlikleri tarafından akarsu ve göl yatakları tamamen kirletildi. Köylüler daha önce 2019 yılında da benzer şikayetler ile başvursa da taleplerine yönelik herhangi bir adım atılmadığı belirtiliyor. Köylüler tarafından yapılan şikayetlerin ardından belli periyotlarda göle hayvansal atık bırakıldığı gözlemlendi. Köylüler bu duruma karşı tepki göstererek çare bulunmasını talep ediyor. Aksi takdirde birçok köylü bu durumdan olumsuz bir şekilde etkilenme riskiyle karşı karşıya kalacak.

Yaşam alanlarımız, içtiğimiz su, hayatta kalmamızı sağlayacak besinler, nefes almamızı sağlayan ormanlar... Doğanın var ettiği her türlü olanaktan daha fazla kâr elde etmek, çıkar sağlamak amacıyla son kırıntısına kadar talan eden sistem... Bu sistem içerisinde küçük/büyük fark etmesizin faydalanmaya çalışan ve kendi için bu faydayı sağlarken doğayı talan eden, halkı ve canlıların sağlığını hiçe sayan yapılar ülkenin dört bir yanında karşımıza çıkmaktadır. Bu yerlerden biri de Kırklareli'ne bağlı Deveçatağı köyü. Köye yaptığımız ziyarette, büyük hayvan çiftliklerinin meydana getirdiği sorunlara baktığımızda ortaya çıkan manzara korkunç bir hâl almış durumda.

Geniş arazilere kurulan hayvan çiftlikleri çevreye saldıkları hayvansal atıklar ile gölleri ve kanalları kirletiyor. Deveçatağı köyünde tarım ara-

zilerinin sulanması ve hayvanların su içmesi için 1968 yılında yapılan yapay göl, bugün Rumeli Hayvancılık tarafından tamamen kullanılmaz hale getirildi.

2019 yılında da benzer şikayetler ile köylülerin duruma tepki göstermesine rağmen Rumeli Hayvancılık'ın belirli periyotlar ile göle hayvansal atıkları bıraktığı görülüyor. Yine aynı durum aradan geçen 3 yıl boyunca devam ederek göl, atıklar ile birlikte gittikçe kirlendi. Yaşanan kirlilik konusunda köylülerin tepkileri artarak devam ediyor.

Gölün çevresinde yaklaşık 2000 hektar tarım arazisi bulunuyor. Bu tarım arazileri su ihtiyacını bu gölden karşılıyor. Hayvancılık ile uğraşan köylüler küçükbaş ve büyükbaş hayvanlarının su ihtiyacını gidermek için kullanıyor. Göl hayvansal atıklar ile tamamen

Eczacıbaşı Holding'in altın arama çalışması protesto edildi



HABER MERKEZİ- Malatya Doğanşehir'de halk siyanürle altın arama çalışmalarına başlayan Eczacıbaşı Holding'e karşı açıklama yaptı.

Eczacıbaşı Holding, Malatya'nın Doğanşehir ilçesine bağlı Hudut, Kalecik, Dedeler, Bahçeciler Mahallelerinde, siyanürle altın aramak için çalışmalarını başlattı. Altın arama faaliyeti için sondaj çalışmasına dair bölgede bilirkişi tespiti yapılacağını öğrenen mahalle sakinleri, Hudut, Kalecik maden sahasının bulunduğu alanda toplanarak çalışmalarını protesto etti.

Alana doğru gitmek isteyen yurttaşların yolu Hudut mahallesi girişin-

de jandarma tarafından kesildi. Söz konusu alana girişin “güvenlik” gerekçesiyle yasak olduğunu belirten jandarmalar, izin vermeyeceklerini belirtti. Mahalle girişinde toplanan halk, “Keşke dememek için doğana sahip çık”, “Özgür orman özgür gelecek” dövizleri taşıdı.

JANDARMA ENGELİNE RAĞMEN YÜRÜNDÜ

Halk, jandarma engellemesine rağmen “Son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde insan da yok olacak” pankartı eşliğinde madden sahasına doğru yürüyüş başlattı. Kitlenin önü bu kez maden sahası girişinde kesildi.

'Kürdüm' diyen hasta tutsak ölümle tehdit edildi

HABER MERKEZİ- Ahlat Hapishanesi'nde bulunan hasta tutsak Naif İşçi, MHP'li bir görevlinin kendisine ısrarla "Kürt müsün" diye sorduğunu ve "Evet Kürdüm" dediği için ölümle tehdit edildiğini aktardı.

Şırnak'ın Cizre ilçesinde 2010 yılının Eylül ayında evine yapılan baskınla gözaltına alınan 14 yaşındaki Naif İşçi, çıkarıldığı mahkemece "örgüte üye olmakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "örgüt propagandası yapmak", "toplantı ve gösteri kanununa muhalefet" ile "tehlikeli madde delerin izinsiz olarak bulundurulması ve taşınması" iddialarıyla 24 yıl hapis cezasına mahkûm edildi.

Tutuklanmadan kısa bir süre önce trafik kazası geçiren İşçi'nin, sol bacağına platin yerleştirildi. 6 ay sonra çıkartılması gereken platin, İşçi'nin tedavisinin engellenmesi nedeniyle



12 yıldır çıkarılmadı. Bu süre zarfında sol bacağı kısılan İşçi, 12 yıldır tedavi edilmemesi nedeniyle artık yürüye-

mez hale geldi.

8 ay önce Balıkesir Bandırma T Tipi 1 Nolu Kapalı Hapishanesi'nden Ahlat T Tipi Kapalı Hapishanesi'ne sevk edilen İşçi, hapishaneye getirildiği ilk günden bu yana tek kişilik hücrede tutuluyor. İşçi, ailesiyle yaptığı haftalık telefon görüşmesinde, maruz kaldığı hak ihlallerini anlatarak, ölümle tehdit edildiğini aktardı.

'SEN KÜRT MÜSÜN?'

İşçi'nin annesi Nebahat İşçi, ölüm tehdidinin kendisini endişelendirdiği belirterek, hapishane yönetiminin bu ırkçı tehditlerine asla boyun eğmeyeceklerini söyledi. İşçi, oğlu Naif ile yaptığı te-

lefon görüşmesini şu şekilde aktardı:

"2 hafta önce oğlum beni aradı. Sesi kötü geliyordu. Ona niçin sesinin kötü geldiğini sordum ama bana, 'ben iyiyim' dedi. Daha sonra ben endişelenmeyeyim diye, 'telefonu kardeşime ver' dedi. Kardeşine, hapishane yönetiminin iki kere kendisini öldürmekle tehdit ettiğini söyledi. Nasıl tehdit edildiğini sorduğumuzda ise, 'Beni hastaneye götürdüklerinde daha sonra hastaların yanına getiriyorlar. Hapishanede MHP'li olan bir görevli memur, bana, 'Sen Kürt müsün?' diye sordu. Ben de ilk etapta arkadaşlarımla tahliyeleri yanmasın diye cevap vermedim. Daha sonra tekrar gelip bana 'Sen Kürt müsün?' diye sordu. Ben de ona 'Evet Kürdüm' dedim. Daha sonra ölümle tehdit etti."

6 ay önce infazları yakılan 2 tutsak tahliye oldu



HABER MERKEZİ- Bakırköy Hapishanesi'nde tutsak olan ve 6 ay önce tahliye olmaları gerekirken infazları yakılan Leyla Akyıldız ile Lorin İnanç tahliye oldu.

Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde tutsak olan ve 6 ay önce tahliye olmaları gerekirken infazları yakılan Leyla Akyıldız ile Lorin İnanç tahliye edildi. Tutsaklar, tahliyelerinde hapishane önünde bekleyen yakınları ve dostları tarafından sevinçle karşılandı.

2 KERE İNFAZI ERTELENDİ

6 yıldır Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde tutulan, Eylül 2021'de de infazı bitmesine rağmen idare ve

Gözlem Kurulu tarafından infazı 3 ay süreyle yakılan Leyla hakkındaki karar, Ocak ayında bir kez daha uzatılmıştı. Koronavirüsten yaşamını yitiren Barış Annesi Simanperi Akyıldız'ın kızı olan Leyla'nın infazı 2 kere çeşitli bahaneler ile erteleniyordu. Daha önce kurul tarafından lisans mezunu olduğu, KPSS ve ALES sınavlarına girmediği gerekçesiyle "iyi halli" olmadığı sonucuna varılan Leyla'nın, en son "manevi rehberlik çalışmasına" ve serbest spor etkinliklerine katılmadığı, Yetişkin Hükümlüler için Risk ve İhtiyaç Belirleme Formu'nu (YARDEF) doldurmadığı ve sık sık temizlik yaptığı gerekçeleriyle infazı 3 ay ertelenmişti.

Bakanlığın "özel" talimatıyla tek kişilik hücrede tutuluyor

HABER MERKEZİ- Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesi'ndeki Ali Doğan Aktay, Adalet Bakanlığı'nın "özel" talimatıyla tek kişilik hücrede tutuluyor.

Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesi'nde tutulan Ali Doğan Aktay, Adalet Bakanlığı'nın "özel" talimatıyla aylardır tekli hücrede tutuluyor. 2016 yılında Muş'un Varto ilçesinde evine yapılan baskınla gözaltına alınıp "örgüte üye olmak" ve "patlayıcı madde bulundurmak" iddiasıyla tutuklanan Ali Doğan Aktay, Muş E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne konuldu. Burada 6 ay tutulan Aktay, hiçbir gerekçe gösterilmeden Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesi'ne sürgün edildi. 5 yıl boyunca burada tutulan Aktay, Hapishanede çıkan tünel nedeniyle 2 Ekim 2021 tarihinde isteği dışında Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesi'ne tekrar sürgün edildi.

BAKANLIĞIN "ÖZEL" TALIMATI

Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesi'nde tutulduğu sırada ziyaretine giden kardeşi Ezgi Aktay, ağabeyinin tek başına tutulduğunu öğrendi. Bu

durumu idareye sorduklarını belirten Aktay, kendilerine herhangi bir bilgi verilmediğini paylaştı. İsrar üzerine idarenin "hastaneye götürdük, o nedenle tek başına tutuyoruz" şeklinde yanıt verdiğini paylaşan Aktay, daha sonra ağabeyinin ısrarları üzerine idarenin "Adalet Bakanlığı'nın talimatı nedeniyle tek başına tutuyoruz" şeklinde itirafta bulunduğunu aktardı. Ezgi Aktay, "İlk başlarda sürekli farklı bahaneler öne sürdüler. Daha sonra gerçeği öğrendik. Adalet Bakanlığı'nın özel talimatı nedeniyle tek başına tutuyorlardı" dedi.

Ezgi Aktay, ağabeyinin Bodrum S Tipi Hapishanesi'ne sürgün edildiğini görüşe gittiği Bolu Hapishanesi'nde öğrendiğini belirtti. Ağabeyinin 4 aydır Bodrum S Tipi Hapishanesi'nde olduğunu belirten Ezgi Aktay, "Bodrum S Tipi Hapishanesine kadar gittim, bilgi vermediler. 'Biz bilgi veremeyiz, psikologlar arayacak' denildi. Biz de bilgi alma konusunda ısrarcı olduk. O şekilde öğrendik. Orada da siyasi tutuklular yoktu. Uzun bir süre boyunca adli tutuklular ile tutulmak istendi. Kabul etmeyince tek kişilik hücreye atıldı." dedi.

TC'NİN BİLEDİĞİ KILIÇ: ŞOVENİZM

Son günlerde gerek sosyal medyada gerekse günlük yaşamda en çok gündem edilen konulardan biri göçmenler... Neredeyse ülkenin ana gündemi bu tartışmalar üzerinden dönüyor. Bu tartışmalarda en sık rastladığımız durum milliyetçilik ve Türk şovenizminin alabildiğine kabartılması oldu. Suriye'de 12 yıl önce başlayan savaş nedeniyle Türkiye'ye milyonlarca Suriyeli, göç etmek zorunda kaldı. Emperyalizmin Ortadoğu üzerindeki sömürge hırsı yıllardır bu coğrafyayı kronikleşen savaşların yaşandığı topraklara, toprağı barut kokan kentlere çevirdi. Yıllardır süren bu savaşlar milyonlarca insanın göç ederek ülkelerini terk etmek zorunda bırakılmasıyla sonuçlandı. Bugün emperyalizm bu bölgeleri vekillerine emanet ederek sömürgelerini kalıcılaştırmaya, sermayesini kan ile yıkamaya devam etmektedir.

Zorunlu göçler açık bir şekilde emperyalist kapitalist sistemin daha fazla kâr uğruna yarattığı savaşların sonucudur. Dünya üzerindeki göç dalgalarını incelersek tam da sorunun kaynağının emperyalizm olduğunu görürüz. Afrika'dan Latin Amerika'ya, Asya'dan Ortadoğu'ya tüm coğrafyalarda günümüzdeki zorunlu göçlerin baş münemesili, emperyalizmdir. Göçler yaşandıkça da en sık

rastladığımız durum milliyetçilik ve şovenizmdir. Sorunu yaratanlar sömürdükleri ülkelerdeki insanları bir "sorun" olarak görmektedir.

YIKIMDAN KÂR ÇIKARMA GAYRETİNDEKİ TC

2011 yılında Suriye'de başlayan savaş sonrasında TC bu durumdan "nasıl pay sağlarım ve nasıl kâr elde ederim" in telaşı içerisinde girdi. Emperyalizmin uşaklığını her koşulda üstlenerek kırıntıların peşinde Suriye iç savaşına dahil oldu. Savaşın durumu bir yana hatırlayacağımız üzere özellikle Suriye'den gelen göçler gündem konusu olmuştu. O yıllarda belirli periyotlarda gelen Suriyeli göçmenler "komşu" söylemleriyle karşılandı. Elbette ki bu faşist TC için komşudan öte bir durumdu. Gerçeklik ise ülkede kayıt dışı ucuz iş gücü ve emperyalistlerden gelen fon ve destek ücretleriyle

di. Türkiye göçlerden dolayı yaklaşık olarak 6 milyar Euro para yardımı aldı. Bu gibi yardımlar ve ucuz iş gücü egemen sınıflar için iştah kabartıcı bir durumdu. Geçen yıllar içerisinde patronlar özellikle kayıt dışı göçmen işçileri daha ucuza çalıştırdılar. Birçok Suriyeli özellikle daha ağır çalışma koşullarına maruz bırakıldı. Bu yıllar içerisinde yukarıda da bahsettiğimiz üzere emperyalizmin yaşadığı ekonomik kriz bizimki gibi ülkelerde daha derin hissedildi. Bu durum Covid-19 salgınıyla birleşince patronların işten çıkarma ve daralma bahaneleri ile birçok kişi işsiz kaldı. Patronların tercihi ise özellikle bazı sektörlerde ucuz iş gücünden kaynaklı göçmen işçiler oldu. Bu durum egemen sınıfları temsil eden CHP'nin başını çektiği klik tarafından "Suriyeliler bizim

fırsat olarak gören CHP ve şürekaları Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu kodlarını tam istenilen atmosfer içerisinde hortlatmaktadır. O da Türk şovenizmi ve Kemalizm'dir. CHP, işçi sınıfı ve halk gençliğini kendi radarına çekmek adına tam da bu politikayı alabildiğine işlemektedir. Bulduğu her fırsatta "Suriyelileri göndereceğim" demesi bundan kaynaklıdır. Ümit Özdağ gibi Nazi artıkları ise bu rolü üstlenmiştir. Seçim tartışmaları içerisinde yaşanan ekonomik kriz, yoksulluk gölgelenerek adeta yaşanan tüm her şeyin mesuliyeti göçmenlere yüklenmiştir.

Sosyal medya üzerinden "eşimize, kızlarımıza göz diktiler" diyerek tüm göçmenler hedef haline getiriliyor. Tüm bunların yanı sıra korku ve kaos

laşımına ulaşma açısından uygun bir alandır. Bu denli yoğun paylaşımlar ve faşist propaganda içerikleri kitlelere hızlı ulaşarak gündemlerini belirlemektedir.

Durum açık ve nettir. Ekonomik kriz aşılamıyor, AKP-MHP için iktidar çatırdatıyor, klikler arasında da savaşım seçimler üzerinden daha fazla kızışıyor. Nasıl ki her fırsatta bu krizleri gölgelemek adına Kürt halkına yönelik şoven politikalar uygulanıyorsa bugün de Suriyeli, Afgan ve Pakistanlı göçmenler üzerinden bu durum işleniyor. Bu durum göçmenleri hedef haline getirmeye devam ediyor. Artan faşist söylem ve propagandaları neticesinde binlerce göçmen Geri Gönderme Merkezlerine zorla koyularak ölüme terk ediliyor. İnsan Hakları Derneği'nin Geri Gönderme Merkezleri için hazırladığı raporla merkezlerde yaşanan hak ihlallerine dikkat çekiyor. Özellikle de darp, şiddet, taciz gibi olaylara sıklıkla rastlıyoruz. GGM'lerde yaşanan insanlık dışı muameleler ile göçmenler intihara sürükleniyor. Türk şovenizmini harlayan Ümit Özdağ gibi faşistlerin her durumda dillendirdiği ırkçı söylemleri göçmenler üzerindeki baskıyı artırmaktadır. Öyle ki tüm bu paylaşım ve göçmen karşıtı propagandalardan sonra göçmenlere yönelik operasyonlar düzenlenerek GGM'lere gönderildiği de bilinmektedir.



ülkemizde daha iyi yaşıyor" denilerek AKP karşıtlığı üzerinden şoven söylemler geliştirdi. Bu söylemler daha sonraları ise bir politika haline dönüştü. Elbette burada şu duruma dikkat çekmek gerekiyor. AKP-MHP faşist bloku bahsini ettiğimiz bu kâr odağından vazgeçmek istemiyor. Her iki klik de sömürü çarkının başına geçmek adına faydalanabileceği her koşulu değerlendirme gayretinde...

GÖÇMENLER ÜZERİNDEN YÜKSELTİLEN TÜRK ŞOVENİZMİ

CHP'nin göçmenler üzerinden sürdürdüğü ırkçı söylem ve politikalar bugün Zafer Partisi ve sözcüsü Ümit Özdağ tarafından üstlenilmiş bir vaziyette. Öyle ki artık Suriyeli, Afgan, Pakistanlı dediğimiz zaman karşımıza çıkan bu faşist yapı ve temsilcileri oluyor. Yaşanan ekonomik ve siyasi krizi

iklimi yaratarak seçimlere yatırım yapıyor. Ümit Özdağ gibi faşistlerin bu atmosferde rolü budur. Türk şovenizmini hortlatarak Arap halkına karşı kışkırtmaktadır. Geçtiğimiz günlerde tam da bunun yansıması olarak sosyal medya üzerinden "Sessiz İstila" adında bir kısa film yayınlandı. Ümit Özdağ'ın destekçisi olduğu bu yapım Suriyelilerin Türkiye'yi istila ederek iktidarı ele geçirdiklerini ve resmi dili Arapça olduğu bir geleceği anlatıyor. Yaklaşık 10 dakikalık bu kısa filmde Türk şovenizminin tüm motiflerini alabildiğine görmekteyiz. Sosyal medyada defalarca paylaşılan bu film, uzun süredirilmek ilmek örülmüş milliyetçiliği ayyuka çıkardı. Bugün bu anlatılardan etkilenen milyonlarca insan olduğu gerçektir. Etkilenme hali normaldir. Çünkü günümüz açısından sosyal medya bu tarz içeriklere, pay-

Bugün göçmenler üzerinden yürütülen faşist propagandanın egemen sınıfların emekçi halkın sorunlarını gölgelemek adına uygulanan politikalarıdır. Bu durum şaşmayan bir gerçekliktir. Sorunları doğru tespit etmek ve emekçi halkın gerçek gündemine odaklanmasını sağlamak bugünün görevidir. Klikler arası çatışmada Türk şovenizminin fitilini ateşleyerek oy devşirmeye çalışanlara karşı sorunun asıl kaynağının faşist Kemalist diktatörlük olduğu açık bir şekilde gösterilmelidir. Son olarak İbrahim Kaypakka'ya yoldaşın şu tespitini tekrar edelim: "Kemalizm demek, her alanda Türk şovenizminin kışkırtılması, azınlık milliyetlere amansız bir milli baskının uygulanması, zorla Türkleştirme ve kitle katliamı demektir."

KDP'NİN DESTEĞİ İLE BÜYÜTÜLEN İŞGAL SALDIRISI



TC devleti, KDP'nin de desteğini alarak, 4 gün boyunca hava ve karadan yoğun bombardımana tuttuğu Zap ve Avaşın alanlarına yönelik bir kez daha "son", "köklerini kurutacağız", "Kandil'de terör son bulacak" naraları eşliğinde 17 Nisan gecesi yeni bir işgal operasyonu başlattı. Faşist TC devleti, özellikle 2016 yılından itibaren Irak Kürdistanı'nda gerilla alanlarına yönelik artarak devam eden ancak her seferinde ağır darbeler aldığı işgal operasyonlarından yenisini bu sefer KDP'nin aktif desteğiyle başlattı. İşgal operasyonundan 10 gün önce KCK'nin, KDP'ye uyarı niteliği taşıyan ve olası işgal operasyonuna ortak olmaması gerektiğini vurgulayan açıklamasına KDP, 13 Nisan'da yayın organları aracılığıyla KCK'nin işaret ettiği tarihe atıf yaparak "15 Nisan'a az kaldı. Yalanınız açığa çıkacak" demişti. Ancak bu açıklamalar, 17 Nisan'da KDP'nin tüm yayın organlarından kaldırılmıştır. Zira TC devleti, işgal operasyonlarına asker sevkiyatını, hava sahası kullanımını KDP'nin kontrolünde bulunan alanlardaki üslerini de devreye koyarak gerçekleştirmiştir. Yine operasyondan bir hafta önce KDP temsilcilerinin, Ankara'da Erdoğan ve Hakan Fidan'ın da dahil olduğu bir toplantıya katılarak, operasyona dair son

değerlendirmeleri yapıldığı da bilinmektedir.

Avaşın ve Zap işgal operasyonunun, aynı zamanda TC'nin ABD ile yaşadığı gerilimli tablonun, Rusya'nın Ukrayna işgali sonrasında bir nebze de olsa daha ılımlı bir havaya evrildiği süreçte yaşanmış olması da tesadüf değildir. Nitekim TC'nin, işgal operasyonunda bu alanlara yönelik hava sahasını kullanabilmesi için ABD'nin izni ve onayı olması gerektiği bilinmez değildir.

İşgal operasyonunun arka planı kısaca bu şekilde iken, operasyona yol açan sebeplerin doğru anlaşılması gerekmektedir. Hareket sahası kısıtlanan ve dış politikada "yumuşama" seyri izleyen TC egemenleri, bir yandan da şovenizmi körükleyerek bir kez daha Irak Kürdistanı'nda işgale girişmiştir. Özellikle ekonomik kriz gölgesinde büyük bir oy kaybı yaşayan Cumhuriyet İttifakı çareyi Kürt coğrafyasında aramaktadır. Erken seçim tartışmalarının da gündemde yoğun yer kapladığı bir süreçte AKP-MHP bloku bu işgal operasyonu ile tutunacak bir dal arasa da şu ana kadar istediği sonucu alamadığı ortadadır. Zira ekonomik krizin gün geçtikçe derinleştiği bu süreçte, açlık-yoksulluk, sefalet koşulları içinde yaşayan ge-

niş yığınların gündeminde istediği etkiyi yakalayamamıştır. En azından önceki işgal operasyonları ile kıyaslandığında bu tablonun seyri daha anlaşılır olmaktadır.

Ancak işgal operasyonunu tek başına AKP-MHP blokunun seçim yitirimi olarak okumak, TC devletinin tarihsel Kürt düşmanlığını atlayarak okuma yapmış olmak demektir. İktidardaki kliğin hangisi olduğuna bakmaksızın bugüne kadar gerçekleşmiş olan işgal operasyonları, bunu ortaya koymaktadır. Nitekim sınır ötesi operasyonlar için tezkere oylamasında "hayır(!)" oyu kullanan CHP de dahil muhalefetin işgal operasyonlarına destek açıklamaları, bu operasyonların tek amacının devletin bekası olduğunu gözler önüne sermektedir. Ekonomik kriz, AKP-MHP blokunu da içine alarak derin bir girdap oluşturmakta ve bu girdap, egemen sınıfların tüm kliklerini içine çekmektedir. Böylesi bir süreçte savaş tamları devletin bekası için çalmaktadır.

İşgal operasyonu başladığı günden bugüne kadar gerilla cephesinden etkili bir direniş sergilenmektedir. Gerillalar daha işgal girişimi başladığı ilk anda kapsamlı saldırı eylemlerine girişmiştir. Saldırının odağında olduğu kadar mücadele

hattının en ön mevzisi olması boyutuyla gerillanın direnişi, karşı-saldırı hamlesi ve verildiği kayıplar, işgal operasyonunun devam eden günlerinde TC için işlerin hiç de kolay olmayacağını göstermektedir. Buna bir de yakın süreçteki Gare hezimet pratiği eklendiğinde yeniden bir hezimet çanları TC için çalmaktadır. İşgal operasyonu öncesinde HPG Komuta Konseyi tarafından daha güçlü bir savaş pratiğine hazırlıkların yapıldığı, başta İHA-SİHA'lar olmak üzere düşmanın savaş tekniğine yönelik kimi tedbirlerin alındığına dair vurgular, gerillanın vuruş kabiliyetinin arttığına dair veriler sunmaktadır. Ancak işgal operasyonları içerisinde gerillanın direnişi ile sınırlı bir direniş hattı, kapsamlı saldırılar karşısında parçalı bir mücadele hattına işaret etmektedir. Bu anlamda gerillanın direnişini büyütecek, onun halihazırda mücadelesine güç katacak görevler silsilesi herkesin önünde tarihsel bir görev olarak durmaktadır. Düşmanın bütünlüklü saldırısı içinde en önem verdiği alanlardan birisi olan gerilla bölgelerine yönelik saldırılar, tüm mücadele hatlarının ortak bir duruşu ve karşı koyuşuyla püskürtülebilecektir.

Bir Partizan

İKTİDARI KAZANMAK KİTLE PRATİĞİ

İsrarla savunduğumuz fikirlerin gücü onlarda ne kadar ısrarlı olduğumuzla değil onların kitleler için kurtuluş olanaklarını içermeleriyle, kitlelere taşınabilir olmalarıyla ve örgütlenme kapasiteleriyle ilgilidir. Bu nedenle fikirlerimizin tartışmalarda nasıl konu edildiğine ayrıca ama özellikle bu yanıyla dikkat etmemiz gerekir.

Bir önceki sayımızda kitle çizgisi kavramının içeriğine ve bu kavramın devrimlerdeki önemine değindik. 1 Mayıs'ın nerede ve nasıl kutlanacağı hakkındaki tartışmaya da kitlelerden kitlelere perspektifi içinde yanıt olmaya çalıştık. Burada dikkat çekmek gerektiğini gördüğümüz kimi ayrıntıları konu edeceğiz. Bunlardan birincisi yaptığımız "dogmatizm" eleştirisidir. Kitlelerden kitlelere perspektifi dogmatizmin reddedilmesini içerir. Peki bu ne demektir? Kitlelerden kitlelere perspektifi dogmatizmin eleştirisi olarak kavranabilir mi? Başka bir ifadeyle "Kitlelerden kitlelere dogmatizmi yenmekte kullanabileceğimiz bir perspektif midir?"

Hiç tereddütsüz evet! Tam olarak öyledir.

İSRAR ETTİĞİMİZ İBRAHİM'İN PRATİĞİDİR

Fikirlerimizde ısrar ediyoruz. Demokratik Halk Devriminde ve devrimin yolu konusunda, işçi sınıfının öncülüğündeki devrimlerin olanaklı olduğunda, çürümüş bir sistem olarak emperyalizmin haklı savaflara dayanamayacağına, gençliğin devrimci fikirlere en yakın kesim olduğuna, kadınların kurtuluşunun sınıf savaşımı içinde ve ancak MLM ile olanaklı olduğunda vs. ısrar ediyoruz. Bu fikirleri MLM'den aldık ve onun yöntemiyle yeniden ürettik. İbrahim yoldaşın başardığı bu işi sürdürme, yaşama geçirme ısrarımızda kararlıyız.

Bununla beraber bir konuda ısrar etmenin onun doğrulanması için yeterli olmadığını kabul etmeliyiz; bazıları "devrimcilikte ısrarı" dogmatik bir tavır içinde, öğrenmeden, öğrenci olmayı aklından dahi geçirmeden, sürekli bir öğretmen edasıyla, herkese akıl dağıtarak, kuru bir ısrar seviyesine indirgemiş olarak ileri sürmeyi alışkanlık edinmiş durumda. Bu yaklaşımın "devrimci çevre" içinde etkin, yoğun, sık karşılanır bir yaklaşım olduğunun da farkındayız. Dolayısıyla bizim bundan etkilenmemizde şaşılacak bir durum yok. Aksine etkilenmek, üzerinde düşünüyor olmayı, ilgi duymayı, devrim lehine konum alma isteğini içerdiği için bundan memnun olmak gerekir. Sorun edilmesi gereken nokta öğrenme sürecini işletmemek olabilir ya da tartışmayı becerememek ve ısrarı kuru bir tutumla devam ettirmek.

Kitlelerden kitlelere perspektifi bu bakımdan özellikle yardımcı bir yöntemdir.

Hemen her konuda ama özellikle de savunmakta öteden beri ısrarlı olduğumuz konularda veya bireyler düzleminde diğerleriyle, yani yoldaşlarımızla karşı karşıya olduğumuz konularda bu yöntemle dayanarak tartışmak, öğrenmeyi başarmak gerekir.

Kitlelerden kitlelere perspektifi nihayetinde bilgi teorisi. Öğrenmeyi, teorik gelişmeyi, bilgiyi geliştirerek dönüştürücü bir güce kavuşturmayı içerir. Bu nedenle dogmatizm ile uzlaşmazdır. Devrimler sürecinin hepsinde kitleler eski inançların, eski fikirlerin, yönetimlerin değil yeni olanların peşinden gittiler. Yeni fikirlerin gene onların hareketinden, varlığından, çıkarlarından, istemlerinden, ilişkilerinden çıktığı gerçeğini yadsımadan kitlelerin kendilerine sunulan bu fikirlere inandıkları ölçüde devrimlere yöneldiklerini, devrim için büyük kahramanlıklarla ileri atıldıklarını biliyoruz. Elbette böyle bir şeyin gerçekleşmesini sağlayan temel unsurlardan biri de kitlelerin eski fikirlerle, yönetimlerle yoksulluğa, umutsuzluğa, karanlığa sürüklenmiş olmalarıdır. Şundan emin olabiliriz ki kitleler genellikle devrimci durum oluşmadıkça, devrimin koşulları oluşmadıkça devrime kalkışmazlar. Onlar devrim için bir seviyeye gelmiş olmalıdır ki devrime karar versinler ve gerçekleştirsinler. Elbette bu demek değildir ki tarihte başarıya ulaşmamış devrimler yoktur ya da kitlelerin başarısız kaldıkları eylemler olmamıştır. Aksine, tarih sınıf savaşımı tarihi olarak kitlelerin defalarca yenildiğine, zorbalardan sonunda kaybedene kadar onlar üzerinde büyük baskılar kurduklarına, başkaldırıları ezdiklerine tanıklık eder. Hatta kazanılmış iktidarların kaybedildiğine tanıklık ettik! Bazıları kazanılmış bu iktidarların kaybedilmesini nihai yenilgi gibi görüyorlar; oysa zorbalardan iktidarına karşı mücadele bir zorunluluk olduğunda bu kayıpların nihai olduğu söylenemez. Sınıf savaşımında gerilemek de vardır, kaybetmek de. Karanlığa sürüklenmek her durumda kitleler karşı koyma bilincini er ya da geç geliştirmiş ve tarihteki o en büyük kahramanlıkları sergilemişlerdir. Kitlelerin tarihsel eğilimi daima yeni olana doğrudur. Bunu belirleyen şey kitlelerin çıkarlarıdır. Zorbalar hiçbir zaman bu çıkarlara yanıt olamazlar. Çünkü onlar tam da bu çıkarlara düşman oldukları için zorbadırlar...

TARİHSEL HAKLILIK VE ZORBALARIN MAKUS GELECEĞİ

Kitlelerin yeni olan eğilimi tarihsel bir özelliktir. Onlar herhangi bir anda ya da bireyler düzeyinde zorbalardan sınıfta olabilirler, zorbalardan kültürü ile şekillenmiş olabilirler. Dahası bu genel olarak mümkündür, daha çok görülmüştür. Sorun bunun sonsuza giden bir durum olduğuna inanılmasıdır. Doğru olmayan, tarihsel bakımdan

yanılığın ibaret olduğu açık olan da budur. Kitlelerin nihai hareketi zorbalardan alışı edilmelerini sağlayan harekettir. Çünkü zorbalardan, hatta genel olarak iktidarlar, sistemler kitlelerin hareketini sonsuza kadar karşılamazlar: hepsi eskir, tıkanır, karanlığa düşer. Savunduğumuz sosyalizmin de sonuç olarak komünizme evrilecek olması, bu anlamda işçi sınıfı iktidarının da eskiyerek aşılacak olması aynı nedendendir. Sosyalizmin diğerlerinden farkı şudur ama: sosyalizmde bu değişime direnecek sınıf iktidarı elinde tutmakla birlikte işçi sınıfı olmayacaktır. Bu değişime direnecek güçler sınıfın iktidarı altında olmakla birlikte sınıfın düşmanı güçlerdir; sınıfın kendisinden de türeyecek, onun esas karakterine karşıt olarak gelişecek güçler. Sovyet ve Çin sosyalizminde bunlar karşımıza bürokratik güçler olarak çıktılar. Sınıf savaşımı sonlanana kadar sınıf savaşımı sürdürdükçe bunların varlığı kaçınılmazdır. Zamanla azalacak, zayıflayacak olmakla birlikte bu bir gerçekliktir. Dolayısıyla sosyalizmin yenilgisi onun nihai zaferine, yani komünizme dek deneyimler biriktikçe zayıflayan bir olasılık olarak var olacaktır.

Kitlelerin eğiliminin yeniden yana olması onun çıkarlarının bir sonucudur. Ne var ki bu çıkarların gerçekleşmesi önünde her zaman engeller olmuştur. Bu engeller kitlelerin gücünü baskı altına alan engellerdir. Kitlelerin güçlü olması bir arada olmalarına, öz çıkarları için birlikte hareket etmelerine bağlıdır. Zorbaların esas pratiği de bu hareketi engellemeleridir. Dolayısıyla kitleler kendi deneyimlerini geliştirerek hayata geçirme olanağından esas olarak yoksundurlar. Buna rağmen onların sürekli olarak deneyim üretme yöneliminde olduklarını ifade etmemiz gerekir. Zorbalar bunu engellemek için çalışmış onlar ise binlerce yolla bunun için çabalamışlardır. Nihayetinde kitlelerin sayıca çoğunluğu oluşturmalarına karşı çıkarlarını gerçekleştirememeleri deneyimlerinin sürekli olarak baskı altına alınarak engellenmesinden kaynaklanır. Deneyim kazanmak, bir sınıf tavrı ve bilinci geliştirmek bakımından olmazsa olmaz bir kuraldır. Deneyimleri olmayan ustalaşamayacağından emin olabiliriz. Ustaların en belirgin özellikleri deneyimli olmalarıdır. Oysa kitleler tam da bundan mahrum edilirler. Örgütlenme, söz sahibi olma, birlikte hareket etme, küçükten büyüğe birleşme, her birleşmede yönetme yeteneği kazanma ve bunu iktidar bilincine varılma süreçleri hemen her kesitte engellenir, özellikle de darbelerle olanaksızlaştırılır. Kitlelerin iktidarlar karşısındaki güçsüzlüğünün temelinde iktidarı elinde tutan zorbalardan onların deneyim edinmelerini baştan sona engellemeleri, böylece "öğrenme" süreçlerine sürekli darbe vurmaları vardır. Bu engellenmenin

hem nedeni hem de sonucu olarak zorbalardan yönetmeyi "öğrenir" ve bu alanda özel bir "yetenek" kazanırlar. Kitlelerin birleşmede, yönetmede, kafa emeğinde deneyimsiz kalmaları "zorbalardan" bu iş için seçtikleri, bu işte "doğruştan üstün" oldukları algısıyla da birleşerek kronik bir görünüm kazanır. Tarihe bakıldığında devrimlerin tam da bu kronik durumun artık sürdürülemez noktaya gelmesiyle gerçekleştiği görülür.



Özetlersek eğer, kitlelerin çıkarlarını gerçekleştirememeleri onların birleşme deneyiminden yoksun kalmalarıyla, daha doğrusu bundan yoksun bırakılmalarıyla; bunun yerine zorbalardan birliğinden medet umar hale gelmeleriyle ilgilidir. Kırmamız gereken çark bunu sağlayan çarktır.

SONUÇLARIN KAYNAĞI NEDENLERDİR

Kitlelerden kitlelere perspektifi tam bu çarkın kırılmasını sağlayacak yöntemdir. Tarihsel olarak kitlelerin yönelimine konan engellerin kaldırılması kitlelerin birleşmesini sağlayacak her türden aracın kullanılarak zorbalardan yönetme "yeteneği"ni dumura uğratmakla, bu uydurma yeteneğin kitlelerin çıkarlarıyla tam bir uyumsuzluk içinde olduğunu göstermekle ve nihayet bunun için gerçek ve doğru tek yeteneğin kitlelerin kendinde olduğunu ispatlamakla ba-

NİN ÖNÜNÜ AÇMAKLA OLANAKLIDIR

şarılacaktır. Bunun için doğru fikirler kitlelerden her türlü araçla alınacak, toplanacak dağınık, sistemsiz, yetersiz fikirlerinden üretilmelidir. Onların fikirlerinden kastımızın onların söze döktükleri şeylerden çok onların yaşamından çıkardığımız bilgiler olduğunu özellikle vurgulamalıyız. Sözler bunları ifade edebildikleri derecede aynı şeyi ifade ederler. Temel kistasımız kitlelerin sınıf çıkarlarını ortaya çıkaran bilgiler olmalıdır. Söz-

hataya yer bırakmazlar. Komünistlerin başarısızlıklarının bu yöntemle dayanmadıklarında, dolayısıyla komünist özellikten uzaklaştıklarında gerçekleştiği bir gerçektir. Ne zaman ve hangi durumda kazanabileceğini öngören bir komünist o mücadeleye tereddütsüz atılır; bunun aksi durumunda o mücadeleyi kazanacağı koşulları hazırlamak üzere geri çekilir. Mücadelenin, savaşın bu ileri atılma ve geri çekilmeleri başarıyla uygulamakla ilerletilebileceğini bilir...

DOGMATİZM ÖĞRENMEYİ REDDETMektİR

Kitlelerden kitlelere perspektifinin bir temel özelliği olarak onun dogmatizmle uzlaşmaz olduğunu ifade etmiştik. Dogmatizmin bilgi teorisinde idealizme saplanmak olduğunu hatırlatalım. Bu bakımdan onun kitlelerden öğreneceği bir şey olmamaktır. İnceleme, koşulları değerlendirme, eğilimleri, olanakları ve olasılıkları araştırma ve bunları tartışma onun için gerekli değildir ya da olsa bunlar "aynı" sonucu üretecekse değerlidir! Onun bilgisi kendinden menkuldür; onda verilidir; ona "verilmiştir". O doğru fikirlere kendiliğinden sahiptir. Bu nedenle onun herhangi bir tartışmada fikrini derinleştirdiğine, farklı açılardan açıklayabildiğine pek rastlanmaz. Dediğinde ısrarcıdır, hatta yer yer kibirlidir.

Yukarıda değindiğimiz kitlelerin genel hareketi içinde bunu değerlendirdiğimizde temel sorunun kitlelerle ilişki olduğu görülür. Devrime, devrimci çalışmalara eğilimli olmakla, yer yer güçlü devrimci çıkışlar göstermekle birlikte küçük burjuvazinin temel kurlarından biri kitlelerle "öğrenci" olacak şekilde ilişki kurmayı benimseyememesidir. Mao yoldaşın bir önceki sayıda alıntıladığımız sözü bu bakımdan mükemmel bir uyarı içerir: "Gerçek kahramanların kitleler olduğu, buna karşılık bizim genellikle acemi ve bilgisiz olduğumuz kavranmalıdır. Bu kavranmadıkça en basit bilgileri bile edinmek mümkün değildir."

Bu basit bir biçimde kitlelerin bir şeyler söylemesi, istemesi ve bizim de onlara uymamız değildir. Zaten bunun somut olarak olanaksız olduğu hemen görülür. Kitleler doğrudan "bir şey" söylemezler! Ne dedikleri bilgisi onlardan toplanmalıdır. Dogmatizmin ilgi duymadığı, yer yer nefretle karşıladığı şey işte bu bilgilenmedir. Dogmatizm bu bilgilenmeyi kendi fikirleriyle çakışmadığı her durumda hatta çakıştığında bile, "öğrenme" tarzından hareketle "kitlelerin geriliği"nden beslenme olarak mahkûm etmeyi tercih eder.

Böyle bir yaklaşımın "dogmatizm" olduğunu nasıl anlarız? Sınıf mücadelesinin seyrine, koşullara, devrimin karakterine ve somut görevlerine, stratejinin ve buna göre taktiğin ge-

reklerine, devrimden yana sınıfların eğilimlerine, devrim ve karşı devrim karşısındaki bilinç düzeylerine açıklık getirme amacı gütmeyen, bunlara ilgisiz ya da görünürde ilgili olsa da "bilgilenme" içermediği ölçüde ilgisiz özellikler bize yaklaşımın "dogmatik" olduğunu hatırlatmalıdır. Dogmatik olmak kitleler karşısında "öğrenen" olmayı reddetmektir; bilgi teorisi bakımından somut koşullardan bağımsız hareket etmektedir; maddi koşullardan öğrenmemektir. Koşullara mahkûm olmamak adına koşulların bilgisine sırtını dönmektir. Bu nedenle "kitlelere bilinç taşıma" sorumluluğundan uzaklık da dogmatizmin "kaderi"dir. Marksizmin yaşayan ruhundan söz eden Lenin bunu "somut koşulların somut tahlili" olarak tanımlar. Devrimin gerekliliği, bunun için bir sınıf hareketinin ve bu hareket içinde var olan, gelişen sınıfın partisinin zorunluluğu, bu partinin bütün ilkeleri ve taktikleri maddi koşulların sonuçları olarak vardılar. Marksizm somut koşullardan ayrı düşünülemez, üretilemez ve geliştirilip uygulanamaz. Bunlar dogmatizmin yabancı olduğu özelliklerdir. Bizim Marksizme yabancılığımızın, uzaklığımızın ve bundan kaynaklanan başarısızlığımızın da kaynağı bu özelliklere bakılarak anlaşılabilir. Oportünizme eğilim gösteren taraflarımızı açığa çıkartmak ve bunların üzerine acımasızca gitmek için bu özellikler incelenmelidir. Bütün ustalardan öğrendiğimiz bu değil midir? Onlar ve onların sadık öğrencileri ısrarla bu yolu takip ettiler. Devrimin ne olduğunu, hangi görevleri içerdiğini toplumsal koşulların somut tahlili ile saptadılar ve bunu bir kez saptadıktan sonra devrimci teorinin ışığında devrimci iradeyi inşa etmeye giriştiler. Bu iradenin somut karşılığı kitlelerin birleştirilmesidir. Onların, kendi deneyimlerini gerçekleştirmeleri için önündeki engelleri göstermek ve bu deneyimlerin gerçekleşmesini sağlamak üzere harekete geçmek bir devrimci irade gerektirir. Karşı devrim tam olarak bu iradenin karşısındaki iradedir. Kitlelerin deneyimlerini engellemek, bunu kendi iradesi ile ikame etmek onun karakteridir. Bugünkü tüm devlet yönetimleri bu açıdan incelenebilir. Bir tanesinde bile kitlelerin inisiyatifini açığa çıkaran bir model yoktur. Hepsinde "temsilciler" kitlelerden değil, kitleleri sosyal, ekonomik, mesleki vb. alanlarda yönetenlerdendir. Kitleler kendilerini yöneten, böylece deneyimlerini henüz sıradan yaşam içindeyken engelleyenleri "siyasal yönetici" olarak seçmektedir! Daha doğrusu seçmeye zorlanmaktadır. Günümüzde parlamenter sistemlerin bütün dünyada ciddi prestij kaybına uğramış olmasında bu sistemlerin temelinde kitlelerin pratiğini engellemek üzere kurulmuş olmalarının payı vardır. Hiçbir parlamenter yapı kitlelerin inisiyatifine dayanmamaktadır. Kitle-

lerin sıradan yaşam içindeki konumlarına bağlı olarak örgütlenmeleri, kendilerini yönetmeleri esas olarak engellenmektedir. Kitlelerin öz çıkarlarını korumak ve geliştirmek üzere gene kitleler tarafından "kitle pratiğinin" bir aracı olarak kurulmuş ve gelişmiş sendikalar gene sistemin "pratik engelleyici" özelliği dolayısıyla "yönetenlerin" bir aracına dönüşmüş durumdadır. Marks sendikaların geleceğini onların kitlelerin iktidar aracına dönüşeceklerini haber vererek açıklamıştı. Bunun örneklerini komünist partiler aracılığıyla işçi sınıfının önderliğinde gerçekleşen devrimler sürecinde gördük. Hiç şüphesiz gelecekteki aynı içerikteki devrimlerde bunu yeniden göreceğiz. Bununla birlikte sendikaların bugünkü olumsuz niteliklerini görmemiz de gerekir. Sendikaların kitlelerin kendi örgütleri olmaktan uzak halleri onların Marks'ın sözünü ettiği ve devrimlerde deneyimlediğimiz özelliğe kavuşmaları bakımından aşılması gereken bir problemdir. Bunu sadece işçi sendikaları bakımından değil, bütün kitle örgütleri bakımından değerlendirmeliyiz. Çünkü sonuç olarak kitlelerin pratiği önündeki engelleri yıkmak onların kendi örgütleri, kendi yaşamları içinde "doğal" olarak oluşturdukları birlikler önündeki engelleri yıkmakla da ilgilidir. Hemen her yerde tanık olduğumuz tam da bu engeller değil midir? Bu engeller basit değil, güçlüdür. Karşı devrim kendini bunların da yerine konumlanarak örgütlemektedir. Sendikaları da, yerel her türden örgüt de, üniversitelerdeki dernek, kulüp vb.lerini onlar ele geçirmekte veya yönetmektedir. Kitlelerin inisiyatifine hiçbir şans bırakılmamaktadır. "Hiçbir şans"ın kalmadığı yerde devrimci inisiyatif kitleleri kazanmanın, kitlelerle yürümenin yeni yollarını açığa çıkarmak zorundadır. Genel olarak "Acemi" ve "Bilgisiz" olduğumuzu görerek, inatçı bir kibire dönüşen tutumlardan sakınarak, hatta buna karşı aktif eleştirel tutumlar olarak kitlelerden öğreneceğimiz bilgilere yöneldiğimizde bunu başarabiliriz. Koşulların incelenmesi, kitlelerden öğrenme pratiğinin ilk adımdır. Bu gibi süreçlerde dogmatizm, alışkanlıklar, eskimiş ve kısmen koşulları içinde haklı da görülebilecek ama bugün tekrarlanması için şartların olmadığı tutumlar karşımıza dikilebilir. Öğrenmekten vazgeçmeden bunlarla da hesaplaşmalıyız.

Yolumuzun aydınlatıldığı gerçeği en güçlü yanımızdır. Yolumuzu aydınlatanlara yüzümüzü dönerek, kitlelerin temel ihtiyaçlarına, öz çıkarlarına yaslanan örgütlenme çalışmalarına yoğunlaşalım. Birey düzleminden çıkıp örgüt düzlemine taşınan her tutum geleceğin kazanılmasına hizmet edecektir; kitlelerden öğrenmeye dayanan her pratik geleceğin bugünden kazanılması anlamına gelecektir...



ler de bunu ifade ettiği oranda bilgi kaynağıdır. Burada asıl görev bu bilgileri toplayacak olanların yeteneğinde somutlaşmaktadır. Bizim her bir yoldaşımız bu görevin doğrudan sorumlusudur. Her devrimci görevin kaynağında bu çıkarları açığa çıkarma ve kitleleri birleştirme amacı vardır. Kitlelerin birleşmesi, bir güç oluşturması açıktır ki tek düze bir biçimde ve seyirde gerçekleşmemektedir, gerçekleşmeyecektir de. Bu çok çeşitli, zengin ve değişimleri de içeren bir süreçtir. Küçük büyük birlikler, doğru yanlış kararlar, yaklaşımlar, ittifaklar ve ayrışmalar bu sürecin kaçınılmaz görünümüdür. Bunları yönetmek süreçlerin temel özelliklerini, olanaklarını, olasılıkları kavramakla mümkün olacaktır. Komünistler önderliğindeki haklı savaşların başarısızdaki belirleyici unsur da buradan gelir. Komünistler diyalektik materyalizme dayanan ustalar olmakla bu konuda

ŞANGAY'DA COVID-19 KAPANMASI: YENİ LOJİSTİK VE TEDARİK ZİNCİRİ KRİZLERİ KAPIDA

Çin, Covid-19 salgını karşısında başından "sıfır vaka" politikası kararı almış ve bunu sonuna kadar yürütmekte ısrarcı olmuş, katı uygulamalarla dikkat çeken ve genelde başarılı sayılan bir ülke oldu. Zaman zaman genel; ama daha çok da lokal olarak uyguladığı sert sokağa çıkma yasakları kimi yerlerde yadırgansa da esas olarak takdir edilmiştir. Bu, güçlü bir devlet olmanın gereği olarak konu edilip pandemi tedbirlerinin rıza içinde uygulanmasına da vesile edilen bir takdirdi!

Sert uygulamalara yol açan bu politika son bir yıldır gevşetilmiş, kapanma uygulamaları kaldırılmıştı. Ancak son zamanlarda Omicron varyantının yayılımıyla vakaların yükselmesi Çin'i tekrardan "sıfır vaka" politikasına döndürdü ve bu "güçlü devlet" kapanma süreçlerine geçiş yapılacağına sinyallerini vermeye başladı.

Pandeminin başından bu yana devletler halklara katı uygulamaları dayatırken ekonominin gerilemesi ve ticaretin durma noktasına gelmesi olasılığına karşı aynı uygulamaları büyük sanayi kuruluşlarında gündemine dahi almadı. İşçiler kitlesel olarak topladıkları fabrikalarda çalışmaya devam ettiler! Halkları hastalık ve ölüm kaygısıyla katı uygulamalara biat etmeye ikna edenler ekonomik çıkarların halklar aleyhine korunmasında hiçbir besisi görmediler.

Üretimin işçilerin sağlığı ve yaşamı pahasına birçok ülkede devam ettirilmesi emperyalist-kapitalist sistemin sömürü üzerine kurulu olduğu ve ilgilendiği esas gerçeğin halk sağlığı değil, halkın daha fazla nasıl sömürüleceği olduğunu da gösterdi. Bununla birlikte yine de salgının uzun vadede daha fazla ekonomik zarar getireceği göz önünde bulundurularak; üretim, lojistik ve pazar alanlarının da emperyalist-kapitalist çıkar ve rekabete zarar vermeyecek ölçüde, kısmi olarak sınırlandırılması kararları alındı. Bu durum ise küresel ekonomide bir gerilemeye ve özellikle 2008'de patlayan kredilerle açığa çıkan ve bugüne dek aşılamamış krizin pandemi ile derinleşmesine ve bu bakımdan yeniden değerlendirilmesine sebep oldu. 2021 yılında bir önceki yıla nazaran birçok ülke büyüme endeksle-

rini artırdı, bu durum mevcut krizlerin ortadan kalkmasa dahi etkilerinin azalacağına dair yorumlara neden olmaktadır. Ancak 2022 yılında bu beklentiler yeniden düşük seviyelere geriledi. Şubat ayında Rusya'nın Ukrayna'yı işgale girişmesi ve bunun dünya ölçeğinde getirdiği ekonomik ve politik gerilim krizlerin ölçeğinin azalmadığını göstermekle kalmadı, aynı zamanda bu krizlerin derinleşmesine de büyük katkıda bulundu.

Krizlerin ekonomik ayağının genişlemesine yönelik kaygıların büyümesine sebep olan bir diğer gelişme ise nisan ayının başlarında Omicron vakalarının artışı sebebi ile tam kapanma ilan edilen Şangay oldu.



ŞANGAY KİLİTLENMESİ NİÇİN ENDİŞE KAYNAĞI OLDU?

25 milyon nüfusa sahip Şangay, ekonomik açıdan sadece Çin'de değil, dünya ölçeğinde önemli bir yerdedir. Dünya'nın en önemli finans merkezlerinden biri ve önemli bir üretim alanı olmasının yanı sıra lojistik alanında limanı Çin'in dünyaya açılan kapısıdır Şangay. Ülkede Gayrisafi Yurt İçi Hâsılânın (GSYİH'nin) %4'üne yakınının sağlandığı, otomotiv, makine, gayrimenkul alanlarında ve ağır sanayide de Çin'in en önemli merkezlerinden biridir. Çin'in ticari başkenti olarak değerlendirilen şehir, Çin ihracatının yüzde 7'sini üretmektedir. Son yıllarda özellikle teknoloji, inovasyon ve bilişim üzerine de ciddi iş alanlarının olduğu şehir, birçok alanda dünya ölçeğinde kilit bir rol oynamaktadır.

Son günlerde "limanda bekleyen binlerce gemi" başlıkları ile Türkiye'de olmasa bile dünya haber kaynaklarında birçok kez gündem olması bu

kilit rolden ileri gelmektedir. Şangay limanı dünyanın en büyük ve en yoğun konteynır limanıdır. Dünya'nın en büyük konteynır elleçleme limanı (Elleçleme: doğru malzemeyi doğru yere, doğru miktarda, doğru koşullarda, doğru sıklıkla, doğru yönlendirerek, doğru zamanda, doğru yöntemle ve doğru maliyetle taşıma bilimi; İng: Material Handling) olmasının yanı sıra; lojistik, kiralama, depolama alanlarında da dünyada ilk yeri tutmaktadır. Dünyada konteynır elleçleme sektörünün %5,4'ünü Şangay tek başına sağlamaktadır. Dünyanın en işlek ve ticari limanı olan bu devasa alanı bu kadar önemli kılan bir diğer husus da ekonomik bir hinterlant

olmasıdır. Çin arzının ve ihracatının büyük bölümü, Şangay üzerinden gerçekleştirilmektedir. Limanın büyüklüğü de aslında bu hinterlandın gelişkinliği ile orantılıdır. Aynı zamanda emtia alanında da önemli bir yer tutan Şangay 2022 yılında, Covid vakalarında ciddi bir sıçrama yaşamıştır. Bölgede ilk etapta ekonomik zararları hesaba katılarak bölgesel kilitlenmeler yapılsa da vaka artışları durdurulamamış, kısmi kilitlenmeler nisan ayı başında genel kapanmaya dönüştürülmüştür. Ekonomik ölçüde tuttuğu yer göz önüne alındığında bu ölçüde bir kilitlenme dünya genelinde ilk etapta itibaren bir huzursuzluk yaratmıştır. Çin'in "sıfır vaka" politikasının bu derece sert uygulanmasına ve şehrin ticari faaliyetlerinin kısıtlanmasına dair ülke içinden ve dışından yoğun tepkiler gelmiştir. Ancak kapanmanın süresi uzadıkça etkisi ve bu etkiye yönelik tepkiler de artmaktadır. Bir diğer kay-

gı ise Şangay limanı ile dünya ölçeğinde en büyük üç ticari liman arasında gösterilen ve yine Çin menşeli olan Ningbo limanının da kapanma endişesidir.

ŞANGAY'DA KİLİTLENMENİN TEDARİK ZİNCİRLERİNE ETKİSİ

2020 yılında pandemi ve devamında gelen kısıtlamalar dünya ölçeğinde üretim ve lojistik altyapıyı büyük ölçüde vurmuş ve bu durum tedarik krizinin ortaya çıkmasına sebep olmuştu. Bu krizin yine en önemli ayağı olan Çin'de üretim alanında yaşanan sorunlar krizin en önemli ayaklarından birini oluşturmuştu. İş gücü piyasasında yaşanan daralma ve liman sorunları, yine büyük ölçüde bir ihracat hacmine sahip olan ve dünyanın diğer ekonomileri ile iç içe geçmiş yapısından kaynaklı Çin olmaktadır. Şimdi yeniden büyük bir arz ve lojistik merkezi olması ile kapanmanın gitgide uzaması, bu durumun dünya ekonomisi üzerine etkileri de aynı oranda endişe konusu olmaktadır. Bu durumun Çin ekonomisine etkisi hızlı bir biçimde görülmeye başlarken, dünya ölçeğine yansımalarının yılın 2. çeyreğinin (nisan, mayıs, haziran) sonlarını bulacağı öngörülmüyor. Bununla birlikte yatırım bankaları Çin'in büyüme beklentilerini, kilitlenme sebebi ile yaklaşık 1 puan düşürdü. Kapanmanın kaldırılmasıyla beraber her ne kadar ekonomik olarak benzer seviyelere ulaşması olası olsa da Çin'in genel büyüme seyrinin bir yara aldığı ve bunun genel beklentinin altında bir sonuç alınmasına neden olacağı öngörülmektedir.

Şangay kapanması sonucunda ortaya çıkan arz şoku, dünya ölçeğinde tedarik zincirlerini etkileyecek ölçüde bir kriz potansiyeli taşımaktadır. Henüz tedarik zincirleri krizinin devam ediyor oluşu, bu potansiyeli artırmaktadır. Liman sorunları ve konteynır elleçlemede yaşanacak sorunlar bu krizi büyütecek temel unsurlar olmakla birlikte çeşitli ülkelerde gıda, enerji, otomotiv, perakende alanlarında karşılık bulması olasıdır. Bu alanlarda yaşanacak tedarik sorunları ise birçok ülkede üretimin yavaşlamasına, daha küçük büyüme oranları ve istihdama, bunlarla birlikte enflasyonun tırmanmasına da sebep olacaktır.

KRİZLER ARTIK DERİNLEŞEN KRİZLERDİR

Emperyalist-kapitalist sistem son yüzyıllık krizler serüveni ve bu krizlerin artan yoğunluklarıyla birlikte sürdürülemez bir noktaya doğru ilerlemektedir. Bütün bu dönem boyunca kriz aralıkları kısalmış, son on yıllarda ise krizlerden çıkamama durumu yaşanmaya başlamıştır. Artık her kriz bir diğer krize içkin bir yapıyla yaşanmaktadır; tamir edilen bir kriz semptomundaki tamir maliyeti başka alanlarda krizin nedeni olarak yöneticilerin karşısına çıkar olmuştur. Bu bir sarmal halindedir. Emperyalist-kapitalist sistem bir kriz döngüsüne gir-

miştir. Bununla birlikte bu krizlerin dünya ekonomisinin bağlantılı ve iç içe geçmiş yapısı sebebi ile tek bir alanla sınırlı kalmadığı, bir alanda yaşanan krizin başkaca alanları da tetiklediği, bazı durumlarda birden fazla alanda aynı anda krizin baş gösterdiği de bilinmektedir. Pandemi sürecinde var olan kriz hali gitgide daha da derinleşmiş, geniş çapta, özellikle halk üzerinde tamir edilemez boyutlara ulaşmıştır.

Bugün Çin özgülünde yaşanan gelişmelerin dünya genelinde yarattığı en-

işenin temel kaynağı da bu durumdur. Elbette her sınıf, kendi sınıfsal gerekçeleri üzerinden endişelenmektedir; ancak bu durum bir kez daha mevcut sistemin krizlerini derinleştirerek ilerlediği sonucunu göstermektedir. Egemen sınıfların "iyileşme ve düzelmeye" hayallerinin yerini daha da kötüleşen koşullar almaktadır. Bu krizlerin faturası dünya halklarına yansıdığı gibi, gelecekte daha büyük ölçekte sömürü ve saldırı dalgalarının karşılanması gerekeceği de paralel bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır. Saldırı dalgaları krizin dalgalarına ko-

şuttur, dolayısıyla kriz kadar kaçınılmazdır. Bunların yoksulluk üreteceği gerçeği ve direnişlerin, devrimlerin bu yoksullukla birlikte, ama bundan çok doğru önderlikle gelişebileceği kavranmalıdır. Emperyalistler dünya ölçeğinde daha sık ve daha güçlü biçimde karşı karşıya gelecekler. Dünya halklarını bunların haksız rekabetinden, haksız savaşlarından kurtaracak mücadeleleri büyütme için, haklı savaşları geliştirmek için koşulların devrim lehine ne ürettiğini daha çok öğrenmeye çalışalım...

SAVAŞIN GİDİŞATINDA UZAKLAŞILAN HEDEFLER

Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik 24 Şubat'ta başlayan işgal saldırısı, ilk süreçteki yoğunlukta olmasa da belli bölgeler özgülünde devam ediyor. Rusya, işgalin ilk günlerinde Ukrayna'nın başkenti Kiev'e dönük işgal hamlesinden geri çekilse de Kiev'i belli aralıklarla füzelerle bombalamayı sürdürüyor.

Rusya'nın işgal saldırısı Mariupol'un ele geçirilmesinin ardından Ukrayna'nın iç kesimlerine doğru yayılmaya başladı. 24 Şubat'ta üç cepheden, geniş bir alandan başlayan işgal saldırısı Kiev hedefinden uzak bir şekilde Ukrayna'nın güneydoğusunda yoğunlaşıyor.

Rusya bugün Kırım ile kara bağlantısı olan Donbass ve Ukrayna'nın güneyine ağırlık vererek ilerleyişini sürdürüyor. Rusya'nın kuşatmaya aldığı Mariupol'ü ele geçirmesi ise işgalin bugüne kadarki en stratejik hamlesi olarak okuyabiliriz.

İşgalin başında "Ukrayna'yı ele geçireceğiz. Nazilerden arındıracağız." Açıklamaları eşliğinde hükümeti değiştirmeyi hedefleyen Rusya'nın bu hedefinin havada kaldığını görüyoruz. Bugün gelinen noktada ise Rusya'nın ele geçirdiği bölgeleri ilhak edeceği ihtimali üzerinde duruluyor. Rusya'nın Donetsk ve Luhansk Halk Cumhuriyetlerinin yanı sıra ele geçirdiği Ukrayna kentlerinden Mariupol ve Herson'da da göstermelik referandumlar düzenleyeceği iddia ediliyor. Rusya işgal ettiği Herson'da para birimi olarak ruble kullanmaya başlamıştı. Bu adımdan da Rusya'nın Ukrayna'da hükümeti değiştirmeyi değil Kırım ile kara bağlantısı ve denize kıyısı olan kentleri ele geçirerek Rusya topraklarına bağ-

layacağı düşünülebilir. Rusya'nın işgal edilen topraklarda referandum yapıp yapmayacağı, ilhak edeceği ihtimaller dahilinde iken bu topraklarda kalıcı olduğu da kesindir.

Tam da bu süreçte Putin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Antonio Guterres ile görüştü. Verdiği ya da vermek istediği asıl mesaj, NATO ve Batılı emperyalistlerin mevcut durumu kabul etmesi durumunda ateşkesin devreye gireceği, Ukrayna ile barış

yoruz." diyerek "Ukrayna'yı tamamen işgal etme" hedefinden uzaklaşarak diplomatik görüşmelere daha ılımlı yaklaştı.

TÜRKİYE'NİN ARABULUCUK ISRARI

Yaşadığı ekonomik krizin de etkisiyle Suudi Arabistan, Mısır ve İsrail ile diplomatik ilişkilerini düzeltme yoluna giden TC, Ukrayna-Rusya savaşında yeni "arabuluculuk" girişimlerine hazırlanıyor. Erdoğan, yaptığı açıklama-

TC'nin bu ikili ve "denge siyaseti" izleyen tavrına Zelenskiy "Türkiye, bir yandan arabulucu rolü üstleniyor ve Ukrayna'yı mühim adımlar ile destekliyor, diğer yandan da Rusya'dan gidecek turistler için hazırlıklar yaptıklarını görüyoruz. Devlet Başkanı olarak söylemem gerekir ki dostça ilişkilere sahip olmak istiyorsak, bu olacak şey değil. Bana göre böyle davranamazsınız, doğruluktan yana mısınız, yoksa değil misiniz? Bir seçim yapmalısınız." diyerek tepki gösterdi.

Zelenskiy, TC'nin artık net bir taraf olmasını istiyor. Türkiye'nin kendi bekası için üstlenmek istediği bu "arabuluculuk" rolünü yerine getiremeyeceği aşikâr. Bir yandan Ukrayna'ya askeri teçhizat ve İHA/SİHA satan Türkiye bir yandan Rusya'ya ticaret ve turizm anlaşmaları konusunda çağrılar yapan Türkiye... "Ne şiş yansın ne kebab" politikasının ne kadar sürdürülebileceğini ise bize zaman gösterecek.

UKRAYNA ORDUSUNA DESTEKLER SÜRÜYOR

Bir yandan arabuluculuk ve "ateşkes" çağrıları cılız bir şekilde sürerken bir yandan da ABD ve Batılı emperyalistlerin Ukrayna'ya askeri ve maddi desteği sürüyor. ABD'li kaynaklara göre, şimdiye kadar 30 ülke Ukrayna'ya toplam 5 milyar dolar değerinde silah ve teçhizat verdi. Sadece ABD'nin verdiği 3,7 milyar dolar değerinde. Ukrayna ordusu, Rus emperyalizminin işgal saldırısı karşısında bu desteklerle ayakta duruyor denebilir. Devasa bütçelerle desteklenen Ukrayna ordusu Rusya'nın hızını durdursa da ilerleyişini engelleyemiyor. Rusya'nın tüm Ukrayna'yı işgal etmekten uzak hamleleri, ele geçirdiği bölgelerde referandum tartışmalarıyla pekiyor.



anlaşması imzalayabileceği oldu. Putin Guterres ile görüşmesinin ardından "Donbass'taki yönetimler askeri saldırganlığa maruz kaldıkları için askeri yardım sağlama talebinde bulundu. Biz de BM sözleşmesinin 51. maddesinin 7. bölümü uyarınca, özel bir askeri operasyon başlatarak bunu yapmak zorunda kaldık. Devam eden askeri operasyona rağmen, diplomatik olarak anlaşmaya varabileceğimizi umduğumuzu bildirmek isterim. Müzakereler yapıyoruz, onları reddetmi-

da hafta içinde Putin ile bir görüşme yapacağını ve iki lideri (Putin ve Zelenskiy) Ankara ya da İstanbul'da bir araya getirerek Türkiye'nin "çözüm noktası" olması konusundaki çabalarını sürdüreceklerini söyledi. Ukrayna'yı ziyaret eden Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın da "Özellikle İstanbul sürecinin devam ettirilmesi, bu savaşın sonlandırılmasında kilit bir rol oynayabilir. Bununla ilgili çalışmalarımızı da yoğun bir şekilde sürdürüyoruz." dedi.

YOLDAŞLIKTA BİLMEKLE YAPMAK ARASINDAKİ DİYALEKTİK

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)



Uzun soluklu, zorlu bir savaş ve bu savaşta insanları birleştiren kavramlar... Bu kavramlar içerisinde de birçok olguyu barındıran yoldaşlık... Yoldaşlık, çok yönlü tartışmalara neden olan ve sınıflar mücadelesinin içinde derin duygular oluşturan politik bir sözcük ve elbette tartışılacak birçok yönü bulunan tarihsel bir olgu. Birçok devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici kurum bu kavramı hem kendi örgütsel yapısı içinde hem de diğer örgütlerle ilişkileri içinde kullanmakta, farklı örgütler içindeki kişiler de birbirine yoldaş demektir. Devrim stratejisi, programı, yol ve yöntemi birbirinden çok farklı örgütlerin birbirine karşı yoldaş kavramını kullanması tartışılması gereken çok yönlü ilkesel ve politik eleştiriyi barındırır da bizim yazımızın ana konusu bu olmadığı için bu noktayı şuna değinerek geçelim: yoldaşlık öncelikle devrimci çizgide ideolojik bir birliği içermektedir. İdeolojik birlik olmadan kullanılan yoldaşlık kavramı oportünizmle bezenmiştir. Bu sebeple ideolojik birlik ve aynı devrimci program etrafında birlik olunmadığı halde “yolda birlik” gibi genelleştirilen yoldaşlık olgusu yoldaşlığın gerçek içeriğini de boşaltma tehlikesi taşımaktadır. Bu sebeple böyle kullanımlar doğru değildir. Bununla birlikte devrimci örgütler arasındaki ilişkilerin içeriği bakımından bir tanımlamaya mutlaka ihtiyaç vardır ve bu ihtiyacı karşılayan kavram siperdaşlıktır.

YOLDAŞLIK VE YÜKLEDİĞİ SORUMLULUK

Aslında yoldaşlık derken insanlar arasındaki bir ilişkiden, özelde de proleter devrimcilerin birbirleriyle ilişkisinden bahsediliyor demektir. Doğallığında proleter devrimcide bulunması gereken özelliklerin bir ön kabul olarak varlığından, bu özelliklerin ilişki üzerinde hüküm sürmesinden bahsedilmektedir. Eğer ki yoldaşlık adına kurulan ilişkide proleter devrimciler arasında olmaması gereken ilişki biçimleri tarif ediliyorsa gerçek

anlamda bir yoldaşlıktan bahsedermiyiz? Bu nasıl olmaktadır? Yoldaşlık nedir? Yoldaşlık ilişkilerimiz nasıl gelişmektedir? Yoldaşlık ilişkilerimizi bozan olgular nelerdir ve bunların kaynakları nelerdir? Tüm bu sorular politik mücadele içerisinde sorgulamamız, incelememiz gereken konulardır. Yoldaşlık denilip geçilmemeli, ilişkilerimiz yüzeysel bir biçimde değerlendirilmemelidir. Bu ilişkiler içerisinde her davranışımızın, her pratiğimizin hatta ve hatta her sözümüzün ilişkilerimizi etkilediği, olumlu ya da olumsuz, devrimci ya da karşıtı sonuçlara yol açtığını bilerek hareket etmek zorunluluğunu kavramalıyız. Yoldaşlığın temel sorumluluğu budur. Sonuçta insandan, sınıflı toplumun ürünü olan insanlardan bahsediyoruz. Bunun yanı sıra devrimci saflara sınıflı toplum gerçekliğinden geldiğimizi, yekpare veya tek biçimli bir devrimcilik olmadığını, her bir insanın çok çeşitli biçimlerde sınıflı toplumun özelliklerini taşıdığını ve saflarımızda bunun bir olgu olarak var olduğunu ve var olacağını bilmekteyiz. Yani her bir yoldaş sınıflı bir toplumun ürünü olarak ve içinden geldiği sınıfın, dahası sınıflı tüm toplumun kimi özelliklerini benliğinde taşıyarak devrimci saflara gelmektedir ve ancak KP ile bu özelliklerini komünist bir niteliğe dönüştürebilme ve değişme olanağına sahip olacaktır. Bu da KP'nin durumunu, sorunlarını inceleme ve tartışma olanağını aynı zamanda yoldaşlık ilişkisi içinde kavrayabileceğimizi gösterir. Kendimizi incelerken yaptığımız şey devrime karşı sorumluluğumuz ve görevlerimiz kapsamında değerlendirilmelidir. Yoldaşlık kavramının insana yüklediği sorumluluk ancak bu nitelikte anlaşılacaktır.

Yoldaşlık kavramının içine birçok olgunun, bir devrimcide olması zorunlu birçok özelliğin sığdığını ifade etmiştik. Bunların başında güven

gelmektedir. Güven genellikle kişiye olan güven olarak anlaşılabilir da yoldaşlık ilişkisinde güven partiye güvenle kopmaz bağlarla bağlıdır. Nihayetinde yoldaşlaşmanın temelini parti oluşturur. İdeolojik birlik KP'de somutlaşır. Komünist Parti de her şey gibi özü çelişki olan bir birliktir. Bu birliğin temeli ideolojik, nesnesi insandır. İnsan sınıflı toplumdan gelip parti aracılığıyla komünist bilince doğru gelişmektedir.

Partinin hareketi ile aynı zamanda onun nesnesi olan insanın hareketi kopmaz bağlarla bağlıdır. Muhakkak ki her ikisinin de hareketinin yönünü belirleyen sınıflar mücadelesi olacaktır. Güven bu bağlamda mutlak, sonsuz, donmuş bir olgu olarak kavranmamalı, mekanik şekilde yorumlanmamalıdır. Proleter devrimci sorgulayıcılıkta güven gerçek bir güvendir. İkincisi, samimiyettir. Yoldaşlık proleter devrimci kişilerin ilişkisiyse eğer ki öyledir, onun temelinde proleter devrimcide olması zorunlu özellikler bulunmalıdır. Samimiyet bu açıdan çok önemlidir. Kişisel düzlemdeki tüm hesaplarını toplumsal bütün içinde ve sınıfın çıkarları bakımından tanımlayan bir varlık olarak komünistin samimiyeti de nihayet kişiyle sınırlı kaygılardan kurtulmuş olmalıdır. Hiçbir özel beklenti içermeyen bu “hesapsızlık” samimiyetin temeli olacaktır. Bu nedenle yoldaşlık ilişkisinin özünün samimiyet olduğunu rahatlıkla iddia edebiliriz. Yani öz ile sözün ve eylemin muhteşem uyumunu samimiyet bize anlatmaktadır. Yoldaşlığı sağlam temellerinden birinin samimiyet olduğu açıktır ve yoldaşlığın inşası buna bağlıdır. Samimiyet, içinde kişiyle sınırlı hırs, ilgi, kariyer, mevki, makam veya isteklerde bulunmamayı içerir; böylece yapılan hiçbir şeyin hesabı da kişisel çıkarlar etrafında değerlendirilmez. Üçüncüsü açıklıktır; açıklık kavramsal olarak başka hiçbir eke ihtiyaç duyulmadan, arkasında hiçbir gizli ima içermeyen net şekilde kendini ortaya koyabilmektir. Açıklık derin bir netlik içermektir. Yani “neyse o olmak” dediğimiz bir kesinlik vardır açıklıkta. Bu da yoldaşlık ilişkilerinin proleter devrimci çizgide ilerlemesinin temelini oluşturmaktadır. Şimdi yoldaşlık ilişkilerimizde bu olguların varlığını inceleyelim; inceleyelim ve kendimizden başlayan sorgulamalardan korkmayalım. Yeteri kadar açık mıyız, derin ve gerçek bir güvene sahip miyiz, tüm düşünce eylemlerimizde samimi

olabiliyor muyuz? Evet en nihayetinde bunların hepsini devrimci kişiliğimizde taşıyoruz. Kendimizi, yoldaşlarımızı, kolektifimizi bütünlüklü ele aldığımızda tüm bu özellikleri taşıdığımızı görebiliriz. Birçok eksikliğimiz, yetmezliğimiz bilinç düzeyinde kavrayışsızlığımız olsa da biz bütün bu özellikleri taşıyoruz. Bu açıdan komünistleri ve komünist iddiası olan insanları diğerleri ile eş değer tutmamalı ve kendimize ve yoldaşlarımıza haksızlık etmemeli, KP'yi ideolojik hattını doğru kavramalıyız. Böyle bir tartışma yürütürken, bununla beraber kendimizi incelerken gerçekliğimizin bize yetmemesinden ve daha yüksek düzeyde bir gelişmeye duyulan ihtiyactan yola çıkmaktayız. Toplumsal yaşamdan aldığımız tüm hastalıkları da komünist bilince duyduğumuz ihtiyaca cevap oldukça yenebiliyoruz. Biz hem toplumsal yaşamın içinden geliyor, onun olumlu ve olumsuz birçok özelliğini taşıyor hem de bu özellikleri proleter devrimci özelliklere yani niteliğe taşıma mücadelesi veriyoruz. Bununla birlikte güven, samimiyet, açıklık her devrimcide vardır. Yok ise zaten bir devrimciden bahsedilmiyor demektir. Şimdi söylediklerimizi kısaca özetleyecek olursak; yoldaşlık, öz haliyle proleter devrimci çizgide, ideolojik birlik içerisinde, aynı program etrafında örgütlenmiş olan proleter devrimci kişilerin, KP içinde somutlaşan ilişkisidir. Bu ilişki proleter devrimcilerin taşıması gereken özelliklere sahip olmanın yanı sıra proleter dünya devrimine karşı da sorumluluk taşımaktadır.

Yoldaşlık ilişkimizin temelini proleter devrimci kimlikle ilişkilendirdiğimizde her ilişkimizin bu nitelikte olmadığı gerçeğiyle hemen yüzleşmiş olacağız. Kendimizi ve ilişkilerimizi incelediğimizde yoldaşlarımızla ilişkimizde derinlik sorunuyla, yani sıklıkla karşı karşıya olduğumuzu ve bu sorunla nasıl mücadele etmemiz gerektiğini açıklığa kavuşturmalıyız. İki insan arasında bir ilişki varsa tüm kimliklerden onları soyup sınıfsal temelde nasıl bir ilişki olduğuna baktığımızda karşımıza belli başlı birkaç olasılık çıkacaktır: birinci olasılık iki burjuva arasındaki ilişki, ikinci olasılık iki proleter arasındaki ilişki üçüncü olasılık; bir burjuva ile bir proleter arasındaki ilişki ve bunlar etrafında gelişen diğer ilişkiler en nihayetinde ilişkilene biçimimizin düzeyi ne olursa olsun bu türevlerden birine denk gelen bir içeriğe

sahip olacaktır. Bu bağlamda ilişkilerimizde bizim hangi anlayışı temsil ettiğimiz belirleyici olmalıdır. “Parti bir çelişkidir, nesnesi de insandır” demiştik; bunu ilişkiye uyarırsak yoldaşlık ilişkisi bir çelişkidir ve nesnesi yine insandır. Nesnelerin temsil ettiği anlayış en nihayetinde ya burjuva ideolojiye ya da proleter ideolojiye karşılık gelmektedir. Bu bağlamda ilişkilerimiz tek başına iki insanın ilişkisi olarak değil, temsil ettiği anlayış bakımından ya burjuva bir çizgiyi ya da proleter çizgiyi içerecektir.

KOLEKTİF, POLİTİK, SORUMLU YOLDAŞLIK

Devrimci mücadele içerisinde kişilere indirgenen her durumda yoldaşlık ilişkilerimize dair veriler vardır. Bu veriler bize nasıl yoldaşlar ya da nasıl devrimciler olduğumuzu ve aynı zamanda niteliğimizi gösterecektir. Bu bağlamda iki yoldaşın ilişkisinin niteliğini belirleyen nasıl insanlar oldukları hangi özelliklere sahip oldukları ve nasıl mizaçları olduğu değildir. Evet yukarıda da ifade ettiğimiz gibi devrimci kişilikte bulunması gereken özellikler yoldaşlık kavramının içinde vardır, ancak yine de yoldaşlık ilişkilerimizin niteliğini belirleyen şey özü itibarıyla politiktir ve olası her sorunda ideolojik bir öz bulunmaktadır. Yoğunlaşmamız gereken bu politik içerik ve ideolojik öz olmalıdır. Her ne kadar iki kişinin yaşadığı ya da etkilendiği konular gibi görünse de yukarıda da ifade ettiğimiz gibi bu ilişkinin içeriği ya burjuva bir niteliği tarif eder ya da proleter. İncelediğimiz konu bu bağlamda taşıdığı sınıfsal niteliklerine göre derinleştirilmelidir. Bu incelemeyle açığa çıkan kimi sorunlarda salt “bana yapılan”, salt “benim uğradığım”, salt “benim maruz bırakıldığım” biçiminde yürütülen her tartışmada küçük burjuva bir yaklaşım ilişkiye yön veriyor demektir. Yoldaşlık ilişkilerinde bu biçim terk edilmelidir. Nihayetinde açığa çıkan sorun kişisel düzeyden kurtarılabilir; ama aynı zamanda kişi düzlemindeki sorunlar olduğu da kabul edilerek, kişilerde somutlaşan sınıfsal etkiler zemininde incelenmeli ve değerlendirilmeye tabi tutulmalıdır. Doğru ve objektif sonuçlara ancak bu temelde varılabilecektir. Tam da bu noktada karşımıza bilmekle yapmak arasındaki diyalektik ilişki çıkmaktadır. Bu ilişkide her birimiz yoldaşlarımızı sevmemiz gerektiğini, proleter devrimci bir nitelikte birbirimizle politik olarak ilişkilendiğimizi, bizi birbirimize bağlayan şeyin insanlığın kurtuluşu davası olduğunu hiç unutmamalı; yoldaşlığın içinde barındırdığı derinliği aynı zamanda



devrime akan kanla, verilen canla kazandığını, bu ilişkiyi sıradanlaştırmamak gerektiğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Bu bağlamda hemen her ilişkimizde kendimize birkaç soru yöneltebiliriz. Bir yoldaş olarak karşımızdaki kişiye sorumluluğumuz nedir? Kolektife bağlı olarak yoldaşlık içinde geliştireceğimiz değerler ne olacaktır? Aslında insanlığın kurtuluşu davasında tekrar tekrar sorulmuş her tarihsel kesitte yeniden yanıtlanmış bu soruları biz yine de kendimize tekrar tekrar soracak ve pratiğimizle yanıt olacağız. Buradan bir anlatımla yoldaşlık ilişkilerimizin dayandığı temellere yönelim: “Birisiz Hacettepe Üniversitesi’nde diğeri Ankara Üniversitesi’nde iki yoldaş Hasret ve Gül daha lise yıllarında devrimci mücadeleye atılmış yolları Ankara’da keşmiş, çok uzun olmayan bir zaman diliminde yoldaşlık ilişkileri gelişmiş Hasret’in savaş alanına geçmesiyle fiziksel bir ayrılık olsa da Gül’ün kararlı yaklaşımı sonucu savaş alanında yeniden fiziksel birlik sağlanmıştır. Ancak ikisi de gerilla olmasına rağmen yıllardır istedikleri aynı faaliyet alanında olma istekleri gerçekleşmemiştir. Yaşamlarının gerillada geçen dönemlerinde yoldaşlar bir araya gelmenin türlü yollarını arasa da savaş koşulları, devrimin ihtiyaçları, içinden geçilen süreç onların fiziksel olarak bir araya gelmesine olanak vermemiş, sürekli bir şekilde bir araya gelebilme, aynı faaliyet alanında olma istekleri yerine getirilememiştir. Elbette bir araya gelme isteklerinin altında yatan iyi anlaşma, birbirini çok sevme ve ilişkilerinde diğer yoldaşlarla olan ilişkilerinden ayırma halinin de bir etkisi olmuştur. Nihayetinde yoldaşlar gerilla yaşamlarında çok istemelerine rağmen hiç aynı alanda faaliyet yürütme şansı bulamamıştır. Hasret yoldaş bu duruma sitem etmiş ve Gül yoldaşa “biz birlikte şehit düşeceğiz, biliyo-

rum” demişti. En sonunda 2018 kış kampında birlikte aynı alanda olurlar ve tarih 23 Nisan 2018’i gösterdiğinde düşmanın indirme yaptığını, çıkış yapma olasılığının olmadığını, çatışarak bu çemberi yarmak ya da birlikte dövüşerek şehit düşmek kararlılığıyla yoldaşlar son mermilerine kadar savaşırlar. Çatışmanın tanıklarının anlatımlarına göre; “Nergiz yoldaş ilk yarayı alandı ve yarası ağırdı. Çiğdem, Nergiz’in yanına geldi yarasına baktı onu kollarına aldı ve kucaklayıp kaldırarak, mevziden uzaklaştırdı. Diğer yoldaşının dizine yatırarak Nergiz’in yarasına bakmasını, yaralarını sarmasını söyledi ve sonra Çiğdem, Nergiz’i alından öptü mevziine dönerek son kurşununa kadar savaşıma devam etti, son kurşunu kendine sıktı.” Her ikisi de yoldaşlarına güvenin, partiye bağlılığın, devrime inancın, halk sevgisinin proleter devrimci çizgide yoldaşlık ilişkilerinin nasıl olması gerektiğinin hangi değerler üzerine kurulması gerektiğini yaşamlarıyla anlattılar. Şimdi Nubar’ı, Rosa’yı, Özgür’ü, Asmin’i, Muharrem’i, Deniz’i düşünelim, önder yoldaş, Ali Haydar Yıldız’ı hatırlayalım. Bu amansız savaşta yitirdiğimiz tüm yoldaşları ve bize bıraktıklarını anlamaya çalışalım, Aslında tüm yaşamları boyunca edindikleri ve benliklerinde taşıdıkları tüm özelliklerin saflarımızda nasıl bir niteliğe sıçradığını, bunun insanla, yaşama, doğayla nasıl bir ilişki içerdiğini bilince çıkaralım. Bu netlik, bu keskinlik, bu inanç nereden gelmektedir? Birbirlerini bu denli derin duygularla sevmenin kaynağı nedir? Bir kişinin diğerine bu denli bağlılığının altında yatan inanç nereden gelmektedir? Bütün bu soruların yanıtı en nihayetinde ideolojik netliktir. Yoldaşlık ilişkilerinin en güçlü anlatımını içeren dünyanın en güzel sözcüklerini arasak da yanıtı hep bu uğurda can vermiş, hiçbir bedelden kaçınmayan kusursuz vazgeçisi gerçekleştirmiş yoldaşları-

mızın yaşamlarında buluyoruz. Bağlılığı, fedakârlığı, alçak gönüllülüğü, emekçiliği onların yaşamlarından anlıyoruz. Sonuçta onlar yoldaşlık kavramına bu anlamı şehit düşükleri için vermiş olmuyorlar; aksine şehitlerimizin yaşamları yoldaşlık ilişkilerinde dayanacağımız temelleri bize göstermektedir. Ve biz de bu anlamı mücadele içinde bugün, bu anda yaşamın tam ortasında, her bir tartışmamızda, her bir pratiğimizde bulacağız; yaratıp, geliştirecek, burjuva olanı yıkıp yerine proleter olanı kuracağız. Sonuç olarak; Bütün bu sayfalar boyunca yazdıklarımız duyduğumuz ya da bilmediğimiz şeyler değildir. Aksine mücadele içerisinde günbegün yaşadığımız, tartıştığımız konulardır. Ancak eylemimizle bizim arasındaki ilişki kurulduğunda ya yeteri kadar bilmediğimiz ya da bildiğimiz kadar yapmadığımız sonucu çıkmaktadır. O halde teorik düzlemdeki doğrularımızı pratiğe uygulamadaki sorunlarımıza, çelişkilerimize yönelim. Orada hemen karşımıza çıkan bilinç olacaktır. Ve komünist bilincin yeteri kadar gelişmediği birçok burjuva, küçük burjuva fikirle kirlendiği anlaşılacaktır. Bu bilinç sorgulaması olmadan ise gelişme sağlanamayacaktır. Bugün bu sorgulamayı her bir yoldaşımıza karşı sorumluluğumuzun aynı zamanda komünist ideallerimizin gerçekleşmesine karşı sorumluluğumuzla doğrudan ilişkili olduğu anlayışıyla yapmalıyız. Etrafımızda olup bitene, yoldaşlarımızın içinde bulunduğu duruma, ihtiyaçlarına ve beklentilerine devrimci bir açıklıkla dikkat kesilelim. Birbirimiz bakımından değil ancak toplumsal hareketin kendisinin olmazsa olmaz olduğunu, sınıflar mücadelesinin gelişimi için kendimizden başlayarak değişimin, gelişimin zorunluluk olduğunu, her yaklaşımımızın bu bilinçle yönlendirilmesi gerektiğini bilelim. Yoldaşlık güvenmektir, birbirimize güvenelim tüm diğer özelliklerle birlikte devrim olan inancımızın ancak bu temel üzerinde yaşayıp yaşamadığını, gerçek olup olmadığını anlayabiliriz. Zihnimizi kirlüten, bilincimizi zehirleyen burjuva her yaklaşıma karşı amansız olalım, burjuva “ben”e karşı “ben”in de kolektif olabildiğini sonuna kadar devrimci bir sınıfın neferleri olduğumuzu yaşayarak gösterelim. Bu amansız mücadeleyi kendi iç dünyamızda vermekten, kendimizle, gerçeklerimizle yüzleşmekten korkmayalım, ancak bu temeller üzerine kurulu bir yoldaşlık ilişkisi gerçek anlamda yoldaşlaşmayı içerir ve büyük bir ideolojik sağlamlık barındırır. KP bizi bu bilinçle çelikleştirilmektedir.

ENTERNASYONAL 1 MAYIS BİLDİRGESİ YAYIMLANDI:

"YAŞASIN KIZIL 1 MAYIS!"



Dünyanın dört bir yanında faaliyet gösteren Marksist-Leninist-Maoist örgütler 1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nde ortak bir bildirge yayımlayarak 1 Mayıs'ı selamladı.

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist, Hindistan Komünist Partisi (Maoist), Galiciya Maoist Komünist Partisi İnşa Komitesi, Maoist Komünist Parti-İtalya, Nepal Komünist Partisi (Devrimci Maoist), Afganistan (Maoist) Komünist Partisi, Afganistan (Maoist) Komünist Partisi-Shola Jawid, Tunus El Kadehines Partisi, Devrimci Maoist Birlik-Sri Lanka, Norveç Devrimci Komünistler, Britanya Devrimci Kolektif (önceli RVM), İran Kızıl Maoist Yol Grubu, İsviçre Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon)'un örgütlediği bildirgenin tamamı şu şekilde:

"1 Mayıs, dünya proletaryasının mücadelesini ifade ettiği gündür. 1 Mayıs, proletaryanın özgürlük için güçler dengesini, bağımsızlığını, eşitlik, egemenlik ve sonraki kararlı adımlar için dur durak bilmeden mücadelesini tayin ettiği gündür. 1 Mayıs, Dünya Sosyalist Devrimi'nin ve ülkelerdeki proleter devrimlerin başarılarının vaat edildiği gündür. 1 Mayıs vesilesiyle, emperyalizme karşı amansız bir mücadele veren dünya proletaryasına kızıl selamlarımızı iletiyoruz.

EMPERYALİZMLE EZİLEN ULUSLAR VE HALKLAR ARASINDAKİ ÇELİŞKİ

"Birçok geri kalmış ülkede halklar, emperyalizme ve iş, eğitim, sağlık ve diğer temel olanakları sağlayamayan devletlere karşı mücadele veriyor. Ezilen uluslar, ulusal yok sayma ve baskıya karşı mücadele veriyor. Geçtiğimiz yıl içerisinde ABD'nin Afganistan'dan çekilmesi bu anlamda önemli bir ge-

lişme. ABD, 1975'te Vietnam'da olduğu gibi 2021'de Afganistan'da yenilmiştir. Bu gelişmeler göstermiştir ki halk sıkı bir kararlılıkla savaşırsa, modern emperyalist ordular yenilebilir. Örneğin Hindistan'da, çeşitli ezilen sınıflar, kesimler, kabile ve ezilen uluslardan militan mücadeleler işbirlikçi Modi hükümetine karşı sürmektedir. İşçiler birleşik mücadelelerle iş yasalarına, özelleştirmeye, geçici çalıştırmaya, yapay zekaya, artan çalışma saatlerinde artan iş yüküne, maaşlardaki düşüşe, kötü çalışma koşullarına, sosyal yardımlardaki kesintilere ve düşük ücrete karşı mücadele ediyor. 28-29 Mart'ta ülke çapında yapılan ve köylülerin de yoğun katılım gösterdiği grevlerle elde edilen kazanımlar, işçi-köylü birliğine bir örnektir.

EMPERYALİST ÜLKELERDE BURJUVAZİ VE PROLETARYA ARASINDAKİ ÇELİŞKİ

"Emperyalizm, kendi krizlerini aşmak için proletarya ve orta sınıfı sömürmekte. Yapay zeka kullanmakta, kalıcı işlerde ve sosyal yardımlarda kesinti uygulamakta. Halkın üzerine aşırı derecede vergi yükü bağlamakta. Korona krizinin dışında alınan COVID-19 önlemleri, işlerin kaldırılması, daha fazla iş saati ve maaşlardaki düşüş, proletaryayı, emekçileri, öğrencileri ve çevrecileri daha geniş ölçekli eylemlere yönlendirmekte. Birçok ülkede işçi eylemleri militan bir aşamaya geçmiş durumda.

EMPERYALİST ÜLKELER ARASINDAKİ ÇELİŞKİ

"ABD'nin yeni başkanı Joe Biden, geri lemekte olan ABD hegemonyasını diri tutmak için çok üst seviyede saldırgan kararlar alıyor ve uyguluyor. ABD, güçlenmekte olan rakipleri Rusya ve Çin'e karşı güçlendirdiği "QUAD" ve kurduğu "AUKUS", ve NATO ile G-7 üzerinden hegemonyasını sürdürüyor. Fakat Avrupa, ABD ile ortaklaşmak zorunluluğunda değil. Almanya ve Fransa, Rusya'nın gazına ve petrolüne bağımlı. Öte yandan, Tayvan'a müdahale eden Çin ve ABD'nin askeri hareketlenmeleri, Tayvan Denizi'nde tehlikeli bir hal almış durumda. Rusya ve Çin bir askeri anlaşma yaptı. Emperyalist ülkeler arasındaki gerilim ve çatışma, soğuk savaşın sonundan bugüne hiç olmadığı kadar yoğun bir noktaya ulaştı. Bu süreçte Rusya, Ukrayna'ya karşı saldırgan bir savaşa gi-

rişti. ABD Rusya'ya karşı olan sözlerini bozdu ve zor ve çığırkanlıkla NATO'yu genişletti, 30 ülkeyi de buna dahil etti; Avrupa da NATO'nun en büyük 3. askeri gücü olarak Ukrayna'yı dahil edebileceklerini söyledi; Ukrayna ile ortak askeri tatbikatlar yaptı; askeri güçlerini, füzelerini ve gemilerini Ukrayna desteğiyle konuşlandırdı; ardından Rusya, 150 bin kişilik bir askeri gücünü Ukrayna sınırına yığdı ve emperyalist çelişkiler, Rusya'nın savaşı başlatmasına yol açtı. Savaş, 2 aydır yıkıcı bir şekilde sürüyor. 12 Nisan'daki Rusya-Ukrayna görüşmeleri başarısızlıkla sonuçlandı. Savaş sonraki yıkımlara gebe ve halkları katlanılmaz baskı ve krizlere sürüklemekte. Dünya proletaryası, ezilen sınıf ve milliyetler, emperyalistlerin ekonomik ve hegemonik çıkarları için oynadıkları oyunların bedelini ödüyor. 3. Dünya Savaşı tehlikesi beliriyor.

"Rusya'nın Ukrayna'ya karşı savaşı emperyalist bir savaştır. Ukrayna, ABD'nin ellerinde bir yemdir. Bütün işçileri, köylüleri, orta sınıf ve diğer ezilen sınıf ve milliyetleri, savaşı mahkûm etmeye çağırıyoruz. Dünya proletaryasını, ezilen sınıf ve milliyetleri Marx ve Engels'in "işçi sınıfının vatani yoktur... komünistler her zaman birbirlerini ve kapitalizme karşı mücadele eden devrimci hareketi destekler", "bütün ülkelerin işçileri, birleşin" şiarlarını benimsemeli ve büyük Marksist öğretmen Lenin'in, "Aydınlanmış proletarya, hiçbir emperyalist kurt sürüsünü desteklemez"

sözünü hatırlamalı ve savaşta hiçbir emperyalist ülkenin safında olmamalı. Dünyanın birçok yerinden halklar, ABD önderliğindeki NATO'nun çekilmesi, ABD'nin yıkıcı politikalarına karşı mücadele, Rusya'nın derhal ve koşulsuz bir şekilde Ukrayna üzerindeki savaşı durdurması ve askeri güçlerini geri çekmesi talebiyle mücadele ediyor. Devrimci durum geliyor. Dünya proletaryasının yoğun bir anti emperyalist mücadele vermesi bir görevdir. Putin hükümeti üzerindeki baskıyı proletarya yükseltmelidir. Eğer Rusya nükleer savaş üzerinden 3. Dünya Savaşı'nı başlatırsa, ezilen sınıf ve milliyetlerin Lenin ve Stalin yoldaşların 1917'de yaptıkları gibi, dünya savaşını iç savaşa dönüştürerek Putin hükümetini düşürmesi, proletarya önderliğinde yeni ve daha yüksek bir sosyalist hükümet kurması gerekir. ABD ve Avrupa ülkelerindeki proletarya ve ezilen halklar, proletarya önderliğinde militan eylemler yaparak Ukrayna'nın savaşta körüklenmesine dur demesi gerekir. ABD-NATO 3.

Dünya Savaşı'nı başlatırsa, bu savaş da iç savaşa dönüştürülmelidir. Benzer şekilde, yeni sosyal-emperyalist kuvvet Çin'in proletaryası bir ders vermelidir. Dünya proletaryasını ve ezilen halkları, Ukrayna halkını insani bir perspektifle mülteci olarak diğer bölgelere giden insanları korumaya çağırıyoruz. Proletarya ve Ukrayna'nın ezilen halkı, NATO ve özellikle de ABD-AB emperyalist politikalarını destekleyen ve ülkeyi NATO uydusuna dönüştüren Zelenski hükümetini kınmalıdır. Ülkelerinin egemenliğini korumak ve milliyetlerinin hayatta kalması için emperyalistlerin dayattığı savaşı iç savaşa dönüştürmelidirler. Ukrayna'nın ezilen halkı, ülkenin proletaryasının liderliğinde her türlü emperyalizme karşı savaşmalı ve egemenlik elde etmelidir. Donetsk ve Donbass bölgesi Luhansk cumhuriyetleri, ezilen milliyetler ve halkı, Rus emperyalizmine bağlı olarak değil, proletaryanın liderliğindeki kendi güçlerine bağlı olarak geleceğine ulaşmalıdır. Geri kalmış ülkelerin halkı, emperyalist ülkelerle komprador hükümetler arasında yapılan askeri anlaşmalar da dahil olmak üzere her türlü anlaşmanın iptali için savaşmalıdır. Emperyalist sömürü ve baskılardan kurtuluşa ulaşmak ve dünya barışını kurmak için dünya proletaryasının ve Marksist-Leninist-Maoist güçlerin tek yolu ve acil görevi, emperyalizmin kökünü kurutmak ve savaş ihtimalinin olmayacağı sosyalizmi kurmaktır.

"Bu görevi gerçekleştirmek için mevcut somut koşullara göre uygun bir Enternasyonal Devrimci Proleter Örgütü oluşturmak gerekir. Son zamanlarda, dünyanın öncü grupları ve örgütleri, emekçi sınıfların taleplerini ele alıp sosyalist, yeni demokratik devrimler ve ulusal kurtuluş mücadelelerine kurtuluşları yönünde birleşik bir önderlik sağlamak için kademeli olarak pekiştiriyorlar. Emekçi sınıflar arasında birlik ve dayanışma gelişiyor. Birkaç Maoist örgütün, enternasyonal forumun inşa edilmesinin gerekliliğini kabul ettiği ve hemen bu yönde adımlar atılmasını istemesi iyi bir gelişmedir. Bu, dünya proletaryasının gelişmekte olan subjektif gücünü gösterir. Buna dayanarak, birleşik önderlik, emperyalistlerin her türlü saldırı ve savaşlarına savaşmak, özellikle Ukrayna'da ve anti emperyalist mücadelelerle barışı sağlamak için birleşik liderlik sağlamak için belirli bir planla Uluslararası Birleşik Forumlar kurmaya çalışalım."

PROLETARYA PARTİSİ'NİN 50. MÜCADELE YILI

ORTAK AÇIKLAMAYLA SELAMLANDI

Çok sayıda ülkeden devrimci, Maoist örgüt ortak açıklama yaparak TKP/ML'nin 50. kuruluş yılını selamladı. 24 Nisan 1972'de komünist önder İbrahim Kaypakkaya öncülüğünde temelleri atılan TKP/ML'nin 50. kuruluş yılı vesilesiyle yapılan ortak açıklamanın tamamı şu şekilde:

“ŞAN OLSUN ENTERNASYONAL PROLETARYANIN TÜRKİYE TOPRAKLARINDAKİ MARKSİST-LENİNİST-MAOİST ÇİZGİSİNİN TEMSİLCİSİ TKP/ML'NİN 50. KURULUŞ VE MÜCADELE YILINA!

“Türkiye'nin geleceği çelikten yoğruluyor; Belki biz olmayacağız ama, bu çelik aldığı suyu unutmayacak.” (İbrahim Kaypakkaya)

“Emperyalist kapitalist sistemin çelişkileri derinleşmekte, emperyalistler arası çelişkiler haksız savaşlar biçiminde Avrupa'nın “korunaklı alanları”na taşınmaktadır. Her türden egemen gerici sınıf iktidarlarının işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklara yönelik saldırganlığı boyutlanmaktadır. Emperyalist kapitalist ülkelerde dahi belirgin olarak bir yönetme krizi yaşanmaktadır. Yoksulluk katmerlenmekte, daha fazla kar uğruna ekolojik sistem korkunç boyutlarda yıkıma uğratılmaktadır. İşte bu tarihsel kesitte komünist ideoloji ve toplum modelinin taşıyıcı olmanın onur ve gururu ile TKP/ML ellinci kuruluş ve mücadele yılını kutlamaktadır.

“TKP/ML'nin enternasyonal proletaryanın dünya devriminin bir parçası olarak Türkiye toprakları üzerinde kuruluşunun üzerinden yarım yüzyıl geçti. Enternasyonal proletaryanın büyük ustaları Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao yoldaşların teorik ve pratik birikimlerini kendisine referans ve yol gösterici kılavuz olarak benimseyen İbrahim Kaypakkaya

yoldaş TKP/ML'yi bu değerler bütünü'nün bir sentezi olarak inşa etmiştir.

“Üzerinden yükseldiği zeminin sağlamlığı, yarım asır boyunca MLM ideolojik normlar üzerinden yükselen komünist çizgiyi var etmiştir. Komünist çizgiyi koruma ve gerçekleştirme ısrarı aynı zamanda sınıf düşmanı egemen güçlerin ve her türden revizyonist saldırganlığın karşısında tavizsiz olmayı sağlamıştır.

“TKP/ML'nin ideolojik temellerini Marksizm-Leninizm üçüncü ve en yüksek aşaması olan Maoizmle inşa ederken aynı zamanda MLM'nin

Ucundadır!” ve **“Bir Halkın Ordusu Yoksa Hiçbir Şeyi Yoktur!”** tespitlerine bağlı kalmış, sınıf mücadelesini Halk Savaşı stratejisi üzerinden inşa etmiştir. Bu uğurda dört parti genel sekreterini ve onlarca kadrosunu, yüzlerce militanını ölümsüzlüğe uğurlayarak sınıf düşmanları ile uzlaşmaz bir karşıtlık üzerinden komünist bir gelenek oluşturmuştur.

“Bu zemin yalnızca egemen sınıflara karşı sürdürülen silahlı mücadelede ısrar ve devamlılığı sağlamakla kalmamış aynı zamanda her türden sınıf işbirlikçi teorilerle arasına kalın çizgiler çekebilmesini de sağlamıştır.

sı komünist hareketin MLM zeminde daha ileri birlikler oluşturması için emek harcamıştır. TKP/ML komünist çizgiyi gerçekleştirme zorunluluğunu yalnızca kendisi için değil aynı zamanda MLM parti ve örgütlerde de vücut bulmasının komünist bir dünya yaratmanın olmazsa olmazı olduğunun bilincindedir. Enternasyonal alan ilişkilerine bu ilkeler çerçevesinde yön verir.

“TKP/ML kurucu ve kuramcı önderinin kendi canını ve kanını da katarak harcını oluşturduğu komünist çizgiyi MLM hatta Yeni Demokratik Devrimi (Demokratik Halk Devrimi) ve sosyalizmi inşa edene kadar da sürdürecektir. Yarım asırlık mücadele, direniş ve kavga tarihi bunun tanığıdır. Bundan sonraki süreçte de bu zemin korunacak, bu kararlılık ve komünist çizgiye tereddütsüz bağlılık devam edecektir. Başkan Mao'nun “Binlerce onbinlerce şehit bizden önce halkın çıkarları için canlarını kahramanca verdiler. Onların bayrağını yukarı kaldıralım, kanları ile



kendi içinde en ileri noktası ve bir anlamda sentezi olan BPKD'nin ürünü olarak tanımlaması tarihsel önemde bir tespittir. Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın TKP/ML'nin kuruluşunun üzerinde yükseldiği zemini tariflerken “Partimiz Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünüdür” demesi bu gerçekliğin somutlanmasıdır. TKP/ML'nin, bu MLM bilinç üzerinden inşa edilmesi, onlarca yıl boyunca dünyayı sarsan komünizm dalgasının geriye çekilmesine rağmen “akıma karşı koyma” iradesi gösterebilmesinin de zemini olmuştur. Bu bilincin yarattığı gelenek elli yıl boyunca komünizm davasına sarsılmaz bir inancın tereddütsüz taşıyıcısı olmanın anahtarı olmuştur.

“TKP/ML, aynı zamanda Başkan Mao'nun **“Politik İktidar Namluların**

Yalnızca parti dışından saldırılara değil aynı zamanda partinin kendi içinde komünist çizgiyi deforme etmeye çalışan, partiyi yolundan saptırarak revizyonist ve oportünist hareketlerin bir parçası yapmaya çalışan saptırmalara karşı da bu elli yıllık zaman diliminde mücadele etmiştir. Bu tür anlayışların her defasında partide hakim hale gelmesini engelleyebilme kararlılığını gösterebilmiştir.

“TKP/ML, MLM hattı ile enternasyonal proletaryanın dünya devrimini gerçekleştirme mücadelesinin bir müfrezesi olarak kendisini içinde bulunduğu ülke devrimini gerçekleştirmeye odaklanmıştır. Aynı zamanda dünyanın tüm coğrafyalarında MLM komünist çizginin gerçekleştirilme mücadelesinin sorumluluğunu taşımış ve çaba göstermiştir. Uluslararası

çizilen yolda ilerleyelim” sözü kavga şiarımız olmaya devam edecek ve enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağını yükseklerde tutmaya devam edeceğiz.

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)

Maoist Komünist Parti – İtalya

Brezilya Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon)

Galiçya Maoist Komünist Partisi İnşa Komitesi

Maoist Komünist Parti (İspanya)

Peru Halk Hareketi

Tjen Folket – Komünist Birlik / Norveç

Kızıl Bayrak Komitesi – Almanya”

Demir Ökçe'nin Güncelliği

Jack London tarafından kaleme alınan Demir Ökçe eseri distopya türünün ilk örneği olarak kabul edilir. Yaşananlar aslında distopya değil gerçekliğin ta kendisidir. Çünkü o günden bugüne koşullarda değişiklikler olmuşsa da sömüren- sömürülen sınıflar varlığını devam ettirmiş, sömüren sınıflar geliştirdiği araçlarla da sömürülenlerin üzerinde büyük bir tahakküm kurmuştur.

Kitap, Ernest karakterinin el yazması, eşi Avis Everhard'ın dilinden anlatılarak kaleme alınmıştır. Birleşik Devletler'in o günkü durumu, bu dönemde yaşanan işçi ayaklanmaları, sendikaların teslim alınışı, halk kesimlerinin oligarklar tarafından ezilişi kitabın temel temasını oluşturmaktadır.

Demir Ökçe ismi Jack London tarafından plütokrasiye yani aslında oligarşiye verilen isimdir. Demir Ökçe sömüren sınıfı temsil eder.

BAŞLANGIÇ: SÖMÜRÜ ÇARKLARINDA YOK SAYILAN İŞÇİLER

Kitap, Ernest'in piskoposlarla olan sohbetiyle başlar. İlk bölümde dinin, tarih boyunca egemen sınıfların hizmetinde oluşu anlatılır. İlerleyen bölümde "Jackson'ın kolu" ayrı bir başlık olarak ele alınmıştır. Emek sömürsünden beslenen çarklarda bir işçi kolunu kaybetmiş ve bunun üzerine oligarşinin mahkemesinde "haksız" bulunmuştur.

Buradan açıkça görüldüğü gibi ezilenlerin adalet ve hak arayışları sonuçsuz kalmaktadır. Çünkü yargı da hukuk da sömüren sınıfın kullandığı bir araçtır. Günümüzde de işçiler açlık ücretine mahkûm edilmekte, ruhsatsız fabrikalarda çalıştırılmakta, iş cinayetlerinde hayatlarını kaybetmekte, sendikaya üye olduklarında işten atılmakta ve en ufak hak arama taleplerinde karşısında devletin polisini bulmaktadır.

ORTA SINIFIN İKİRCİKLİ TUTUMU

Makine düşmanları başlıklı bölümde sermayesi tröstlerinki kadar devasa olmayan, yüz bin doları geçik olmayan orta sınıf üreticilerden bahsedilir. Bu üreticilerin tek bir sloganı vardır o da "Kahrolsun tröstler" dir. Bu küçük üreticiler, tröstlerin ortaya çıkışıyla birlikte baskılanmış ve zarara girmişlerdir. Tröstlerin kendilerini sömürdükünü ve bu yüzden de tröstleri kanun yoluyla devireceklerini ve kaybettikleri haklarını geri alacaklarını iddia

ederler. Aynı zamanda tröstlerin yerini dolduracak önerileri de yoktu. Tröstlere karşı eski sistem el tezgâhi modeline dönmek isterler. Böylelikle tröstlerin kendilerine imkânsız kıldığı kârı serbestçe elde edebileceklerdir. Aslında bu sınıf tröst sömürsüne karşı çıkar ama bunun sebebi de kendisi ezildiği içindir! Tröstün sömürsüne son vermek isterler ama aynı zamanda kendileri de sömürmeye devam etmek istiyorlardı. Ancak fark etmedikleri bir şey vardı ki tarih çark-



larını geri döndürmek imkansızdı. İrmağı daha yukarı akıtamadıkları gibi ekonomik gelişme selini de aktığı kandan geriye doğru çeviremezlerdi. İstedikleri şey tarihi gelişime aykırıdır. Tröstlerin sömürsünün son bulmasının tek bir yolu vardı ama bunu da orta sınıf temsilcileri kabul etmez.

PATLAK VEREN SAVAŞ VE GENEL GREV

1912 yılına gelindiğinde işsiz ordusu büyümüş, köylülük ve orta tabaka proleterleşmiştir. Büyüyen krizin etkisiyle Birleşik Devletler 'de büyük bir takas tıkanıklığı meydana gelmişti. Bu pazarlama yarışında devlet Almanya ile çatışır. Ekonomik çatışmaların savaşa yol açabileceği gerçektir ve bu sefer de farklı olmaz. Oligarşi savaşı istiyordu. Bunun için yeterince sebebi vardı. Üretim fazlasını elinden çıkarabilir, işsizleri savaşa yollayıp işsizliği yok edebilir, savaşa beraber de ordusunun kuvvetini artırıp yükselen işçi hareketlerini kolaylıkla bastırabilirdi. Ancak oligarşinin göz ardı ettiği bir şey vardı. Enternasyonal proletaryanın dayanışması. Her iki ülkenin işçileri de savaşa karşıdır.

Oligarşi, işçilerin gücünü küçümser ve şehirleri bombalamaya başlar ancak bombardımanın bir saat sonrasında her iki ülkede de genel grev ilan edilir. Genel grev işçilerden oligarşiye bir uyarıdır ya ülke felç edilecek ya da savaş son bulacaktı.

Kitabın yazılışının üzerinden yüz yılı aşkın süre geçmesine rağmen günümüzdeki sistem çelişkileri benzer nitelik göstermektedir. Savaş gerçekliği emperyalist çelişkilerin ürünüdür.

Yoğunlaşan krizle beraber emperyalistler arası hegemonya krizi yoğunlaşmış, talan ve yağma savaşı başlamıştır. Krizi gölgelemek, emekçi kitlelerin yaşadığı sorunları başka bir odağa çekmek, sömürüyü meşrulaştırmak ve kendi gücünü yeniden inşa etmek emperyalistlerin temel politikalarındandır. Rusya'nın Ukrayna'ya işgal saldırısı da bu bağlamda açıklanabilir. Emperyalist savaşları durdurmanın, sömürücüleri mahkûm etmenin tek yolu halk savaşında birleşip enternasyonal proletaryanın bayrağını yükseltmektir.

YÜKSELEN İŞÇİ HAREKETLERİ VE SARI SENDİKACILIK

Dünya genelinde kapitalizm yıkılır yerine halk cumhuriyetleri kurulur. Birleşik Devletler'de de işçi hareketleri yükselişe geçmiştir. Bu hareketler oligarşinin emriyle sarı sendikalar tarafından önlenmeye çalışılır. Hatta kendilerine has bir çözüm de bulmuşlardır. Bu sendikalara üye olan işçilerin maaşları yükseltilecekti. Sarı sendikalar, genel grevde büyük rol oynayan işçileri kandırmanın yolunu bulmuş ve sınıfa ihanet etmiştir.

Bu tablo tamamen aynı olmasa da ülkemizdeki sarı sendikaların niteliğine benzerlik göstermektedir.

Ülkemizde yaşanan son işçi direnişlerine bakarsak sarı sendikalar patronlarla anlaşarak sınıfa ihanet etmede geri durmamıştır. Yaşanan işçi direnişlerinin birçoğu sendikalara rağmen gerçekleşmiştir. Kitapta da sarı sendika oligarşi emirleriyle hareket etmektedir, ülkemizde de bu sendikalar patronlarla iş birliği yaparak

sendika içerisindeki her türden ilerici unsurları tasfiye etmiş, sendika bürokratlarını yaratmıştır. Bu bürokratlara karşı mücadele işçilerin haklı taleplerinin sınıf bilinci ekseninde örgütlenmesi ve sendika içi ve dışından gelen tüm saldırılara karşı birleşik mücadele yürütülmesiyle başarıya ulaşacaktır.

SONA DOĞRU: PARLAMENTONUN ROLÜ VE ZORUN GEREKLİLİĞİ

Yükselen eylemliliklerle beraber Sosyalist Partisi üyeleri parlamentoda yer kazanmıştır. Bu sözde kazanımlar onlar için büyük avantajdır, seçimlerle hükümeti yerinden edebileceklerini düşünüyor ancak işler kızışırsa silahlara sarılmayı düşünürler. Ancak bu hiç gerçekçi değildi. Oligarşinin koltuğunu halka isteyerek bırakacağını düşünmek tarihsel ilerleyişe aykırıdır. Parlamento daha ilk etapta işlevsiz olduğunu kanıtlar. Seçilmiş olan köylüler yerlerini alamazlar. Bunun için de mahkemeye başvurmak isterler ancak karşılarında oligarşinin sopasını, tüfeğini bulurlar. Sonrasında reform yolundan hiçbir sonuç elde edemeyen köylüler direnişe geçip yaşadığı bölgelerde orduyla canı pahasına savaşır. Köylüler ateş ve kan içinde boğulup ve örgütlü emek parçalanırken, "sosyalistler" sakin sakin oturuyor ve gizli örgütlerini güçlendiriyorlardı. Yani kitlenin çıkarları yerine kendi çıkarlarını gözetmeyi tercih ederler. Onlara göre köylüler ajanlar tarafından kandırılıp isyana zorlanmıştı. Başlamış olan kitle hareketini daha ileri seviyeye taşıyabilecekken, köylülerin bu direnişini nasıl durdurmak gerektiğini tartışırlar. Demir Ökçe'nin kendilerini yok edeceğinden şüphe ettikleri için beklerler ancak halihazırda oligarşiye yönelmiş nam-lular varken partinin kendi çıkarını gözetip kitleden bağını koparması komünistlerin tarihsel görevine aykırıdır.

Daha ilk başında parlamento burjuvazinin ahırını olduğunu kanıtlamıştı. Sömürücü sınıf nasıl iktidarını işçiler üzerinden yükseltmişse işçilerin de iktidarını mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirme temelinde inşa etmesi gerekliliği kendini açığa çıkarır.

Başlayan direnişin zamanı yanlış, hazırlıksız olabilirdi ancak sosyalist- komünistlerin öncelikli görevi devrimin çıkarlarını savunmak, kitleye önderlik etmek ve kitle taleplerini devrimci temelde örgütlemektir.

KRİZ, EMPERYALİST TALAN VE İŞGALİN GÖLGESİNDE FRANSA SEÇİMLERİ



Emperyalist birlik AB'nin önemli dışlisi Fransa'da beş senede bir gerçekleştirilen başkanlık seçimleri Nisan 2022'de yapılan iki tur seçim süreciyle tamamlandı. 2017 yılında François Hollande'ın yerine "patronların başkanı" olarak geçen Emmanuel Macron, 2022 seçimlerinin ardından tekrar başkan seçildi. "Seçildi" diyoruz fakat seçim ve seçimler kavramlarının Fransa özgünlüğünde tartışmaya oldukça muhtaç olduğunu da belirtmek gerekmektedir. Uzun yıllar boyu sandığa gitmeyen sayısının oldukça yüksek olduğu Fransa'da Nisan 2022 seçimleri, bir önceki seçime göre boykot/sandığa gitmeme oranının daha da arttığını göstermiştir. 2017'de sandığa gitmeyenlerin oranı yüzde 25,4 iken, 2022 seçimlerinde ise bu oran yüzde 28,2'ye çıkmıştır. Bunun yanında "geçersiz oy" ya da "tepki oyları"nın oranı da yüzde 9 (yani yaklaşık 3 milyon kişi) olarak açıklanmıştır. Genel bir doğru olarak seçim süreçlerinde kitlelerin politize olma hali, bu süreçte seçimden esasta bağımsız olarak sürmüştür. Emperyalizmin ekonomik krizi ve hak gaspları emekçilerin gündemi olmuş, buradan doğru gelişen politize olma durumu seçim sürecine yedirilmeye çalışılarak, seçim vaatlerinde kullanılacak argümanlara dönüştürülmüştür. Yine iki turlu seçimde ittifakların önemi, seçime giren adayların yol güzergahlarını buna göre belirlemeleriyle birlikte geçici

de olsa önemli tartışmaları barındırmaktadır.

Halkın gerçek gündeminin manipüle edilerek suni gündemlerin seçim süreçlerinde işlenmesi de esasta başarılı olmuştur. Birçok aday olmasına rağmen patronların başkanı Macron, faşist Le Pen ve sözde sol çatı atayı Melenchon'dan oluşan üç kampta süren seçim mücadelesi, seçim kampanyalarında esasta çok da yeni şeylerin söylenmediği süreci kapsamıştır. Öyle ki Macron'un zafer konuşması 2017 konuşmasıyla tıpatıp aynı olmuştur. Fakat bu süreçte dikkat çeken yan "ırkçılık karşıtlığı" olmuştur. Göçmen karşıtı ırkçı söylemlerle oy isteyen Eric Zemmour ve yedi göbek faşist Marine Le Pen'in adaylar arasında yer alması özellikle "zaferi" zaten tahmin edilen Macron'un işini kolaylaştırmıştır. Burada ki kolaylık, bu adayların -özellikle Le Pen'in- kitlelerde karşılık bulmaya çağrı anlamında değil (bilakis Le Pen, Macron'la birlikte ikinci tura kalarak oy sayısını oldukça yükseltti), halkı manipüle etme konusunda eline geçen önemli argümanlar sayesinde. İlk turda Melenchon'u kıl payı geçen Le Pen ikinci tura Macron'la birlikte kaldığında, Macron'un temel argümanı "aşırı sağcılığa geçit vermeyeceğiz" şeklinde olmuştur. Macron bunun karşılığını almış, isminde komünist, devrimci geçen ya da en geniş anlamda muhalif olan birçok

parti ve kurum tamamen Le Pen (ırkçılık) karşıtlığı üzerinden Macron'a oy çağrılarına başlamıştı. Başta bahsini ettiğimiz dikkat çeken yan tam da burada ortaya çıkmaktadır. Fransa'da adına "aşırı sağcılık" dense de ırkçı ve faşist söylemlere karşı kitlelerin oldukça önemli refleksleri gelişmektedir. Bu refleks bugün sistemin başka bir adayına oy vermekle kendini açığa vursa da sınıf mücadelesi geliştiği oranda devrimci bir müdahaleye de dönüşecektir.

Macron ve Le Pen'in ikinci tura kalmasının ardından Fransa'da gelenek haline gelmiş olan televizyonda yayınlanan canlı yayın karşılaşması da seçim arifesinde beklenen önemli bir gündü. Bu karşılaşmada kimin daha çok ironi yaptığı ya da lafazanlık yaptığı manşet olurken, Rusya-Ukrayna ve NATO ilişkilerinin teşhir olduğu bir arenaya da dönüşmüştür. Le Pen "Ukrayna'ya desteğim mutlak" derken Macron "Rusya'ya/Putin'e bağlısınız, aldığınız paralardan bahsediniz" demiş, ikisi de emperyalist haksız savaşların geniş halk yığınları üzerindeki etkisini seçim kazanma yolunda pespaye burjuva birer argümana dönüştürmüştür. Bunun yanında elbette Fransa gibi emperyalizmin en önemli cephelerinden birinde cumhurbaşkanlığı koltuğuna kimin oturacağı NATO, AB ve diğer emperyalistlerin de hem müdahil olmaya çalıştığı hem de merakla bekledikleri bir sü-

reç olmuştur.

Yine adaylar arasında yer alan Melenchon'un aldığı oy sayısı ve seçim tartışmalarında kendisine biçilen rol de dikkat çekmiştir. 2017 yılında daha radikal söylemlerle ve özellikle sol cenahta oldukça heyecan yaratarak seçime giren Melenchon ikinci tura kalamamıştı. Bu seneki seçimlere ittifakını daha da genişletip güçlendirerek giren Melenchon oylarını ciddi oranda artırmış, ikinci turu Le Pen'in altında kıl payı kaçırmıştır. Hatta ikinci turda Melenchon'un kimi destekleyeceği merakla beklenmiş, kendisi "beyaz oy" yani boş oy atma çağrısı yapmıştır. 2017'ye göre oldukça genişleyen ve sertliğini/radikalliğini yitiren

vaatleri ve söylemleriyle seçim sürecine giren Melenchon'un da bunun karşılığını aldığını söyleyebiliriz. Oy sayısını artıran Melenchon'un yakında gerçekleşecek meclis seçimleri için "solun tüm adaylarıyla anlaşma kurma" hedefi ve buna yaklaştığını açık şekilde dile getirmesi kendisine biçtiği misyonu henüz tamamlamadığına da işarettir. Her ne kadar bu sözleri yerine getiremeyecek olsa da işçi-emekçiden yana söylenen vaatlerin, daha demokratik ve "sosyalist" yüzlerin, kitlelerin ilgisini çekmesi de önemli bir noktadır. Bir alt üst oluşla değil de seçimle değişeceğini söylese bile, yüzeysel ve gerçeklikten kopuk "sol-sosyalist" unvanına sahip kişilerin ilgi odağı haline gelmesi de kitlelerin mevcut sistemden oldukça hoşnutsuz olduğunu bizlere bir kez daha göstermektedir. Yaşanan krizlerin emperyalist merkezlerde oldukça yoğun hissedildiği, emperyalist savaş çığırkanlığının arttığı, haksız işgal ve savaşlarla emekçi halkların yıkıma uğratıldığı, ekonomik krizlerle halkın yoksulluğa sürüklendiği süreçte gerçekleşen seçimler tam zamanındadır, çünkü kitlelerin gerçek, yakıcı sorunlarını farklı araçlarla manipüle etme ve sistemin devamlılığı için önemlidir; hiç zamanında değildir, çünkü emperyalist talana, haksız savaş ve işgallere, sefalet ekip öfke biçenlere karşı sistemi tam da kalbinden vurmanın zamanıdır!

AVRUPA'NIN BİRÇOK BÖLGESİNDE 1 MAYIS KUTLAMALARI

Bu yıl 1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma günü Avrupa'nın birçok kentinde yoğun katılımı kutlandı.

STUTTGART

Stuttgart Marienplatz'da başlayan yürüyüşe binlerce insan katılım sağladı. Aralarında Partizan'ın da olduğu yerli ve göçmen devrimci, demokrat kurumlar katılım sağladı.

Yürüyüş esnasında polisin provokasyonu ile 2 anti faşist gözaltına alınmak istendi. Aralarında Partizan'ın da olduğu devrimci, anti-faşist güçlerin müdahalesiyle gözaltı saldırısına izin verilmedi.

1 Mayıs yürüyüşünün bitiminin ardından, devrimci güçlerin düzenlediği alternatif 1 Mayıs yürüyüşü başladı. Yürüyüşün başlamasının ardından polis tarafından kitlenin önü kesilmeye çalışılsa da kitlenin kararlı duruşu ile birlikte yürüyüş gerçekleştirildi.

FRANKFURT

Frankfurt'ta sendikaların düzenlediği 1 Mayıs mitingi sabah saat 10.30'da Hauptwache'de yürüyüş olarak başladı. Geçen yıla oranla daha fazla katılımın olduğu yürüyüş Römer'de yapılan mitingle devam etti. Çağrışı yapan işçi sendikaları en az katılımı sağlayan kurumlar olarak göze çarptı.

FRANKFURT'TA ALTERNATİF 1 MAYIS KUTLAMASI

Frankfurt'ta akşam saat 18.00'da Willy Brand Platz'da yürüyüş başladı. Oldukça fazla katılımın olduğu ve büyük çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kitle yürüyüşü polis tacizlerine rağmen coşkuyla gerçekleştirdi.

NÜRNBERG

Dünya işçi sınıfı ve ezilen emekçilerin birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs her yıl olduğu gibi bu yıl da Nürnberg'de iki yürüyüş ile kutlandı. DGB sendikasının düzenlediği Aufsessplatz'dan başlayan ilk yürüyüş Kornmarkt'da bulunan DGB sendika binası önündeki mitingle devam etti.

1 Mayıs yürüyüşünün ikincisi olan Nürnberg Partizan'ın da çağrıcısı olduğu "Devrimci 1 Mayıs Yürüyüşü" saat 11.30'da Gostenhof'dan başlayarak kentin işlek caddelerinde de-

vam etti.

Partizan kortejinde; "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Yaşasın Enternasyonal dayanışma", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya!" sloganları atıldı. Yürüyüşün başında katılımcı kurumlar adına konuşmalar gerçekleştirildi.

Konuşmalarda özellikle kapitalist sömürü sisteminin yarattığı yoksulluk, emperyalist savaş ve işgallere dikkat çekilirken, polis baskısı ve devrimcilere yönelik tutuklamalar da protesto edildi. Yer yer polisin kitleyi taciz etmesiyle gerginlikler yaşandı.

Yürüyüş 1 Mayıs çadırlarının kuruldu-

cadele bu yılki Londra 1 Mayıs'ının ana teması oldu. Burada yapılan konuşmalarda; emek sömürüsüne, kapitalizmin yarattığı ekolojik tahribata, savaş ve şiddet ile faşizme karşı ortak mücadele çağrıları yapıldı.

Ardından kitle kortej halinde Trafalgar Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Partizan kitlesi üzerinde "Yaşasın 1 Mayıs ve Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" yazılı İngilizce pankartla katılım sağladı.

Yürüyüşte HBDH, Alevi örgütleri, TİP, GİK-DER, Day-Mer ve yöre dernekleri de yer aldı. Yürüyüş boyunca 1 Mayıs

PARİS

Fransa'nın başkenti Paris'te 20 binden fazla kişinin katıldığı 1 Mayıs'ta miting ve yürüyüş gerçekleştirildi. Partizan, Odak, Kızıl Bayrak, Atılım, Öncü Partizan, Devrimci Demokrasi ve Halkın Günlüğü tarafından oluşturulan ortak platform yürüyüşte yerini aldı. Kitleli katılımın olduğu ve oldukça coşkulu geçen yürüyüşün ardından miting alanında ortak bildiri okunurken, kurumlar adına stantlar da açıldı. Bu sırada polis saldırısı sonucu anti-faşist ve devrimci kurumlarla polis arasında çatışmalar yaşandı.

TKP/ML taraftarları, yürüyüş ve miting boyunca Proletarya Partisi'nin 50. yılını selamlayan flama ve pankartlarıyla yer alırken, kitlenin korteje ve standa ilgisi de yoğun oldu.

STRASBOURG

Fransa'nın Strasbourg şehrinde de sendikaların çağrısıyla işçi ve emekçiler sokaklardaydı. 2 binden fazla kişinin katıldığı yürüyüş saat 10.00'da başladı. Sendikaların, parti ve örgütlerle göçmen kurumların katıldığı yürüyüş sloganlarla toplanma yerinde sonlandırıldı. TKP/ML taraftarları Fransızca olarak "Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin" ve "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankartla yürüyüşte yerini aldı.

LİEGE

Belçika'nın Liege kentinde Place Saint Paul'de kitle 1 Mayıs vesilesiyle toplandı. Belçika Partizan miting alanında flamarıyla yer aldı. Miting esnasında yapılan konuşmalarda işçilerin alım gücünün düştüğünün altı özellikle çizildi.

Konuşmanın devamında sendika yetkilileri, haftalardır yaptıkları grevlere devam edileceğini ve 20 Haziran'da alım gücü, örgütlenme özgürlüğü, ücret engellemesine ve 1996 yasasına karşı ortak eylem çağrısı yaparak konuşmalarını sonlandırdı.

Yürüyüş korteji oluşturularak Liege sokaklarında fiyatların sabitlenmesi, ücret artışı ve "Spekülatörleri, savaş vurguncularını durdurun!" pankartları ve dövizleri taşındı. Yürüyüş boyunca "Eşitlik ve özgürlük, Yaşasın 1 Mayıs! solaganları atıldı. Eylem kortejin toplanma alanına geri gelmesi ile sonlandırıldı.



ğu parka kadar sürdü. Yaklaşık olarak 2500 kişinin üzerinde katılımın olduğu 1 Mayıs yürüyüşü coşkuyla sona erdi.

LONDRA

Londra'da 1 Mayıs dolayısıyla bir araya gelen binlerce kişi emek sömürüsüne, mülteci düşmanlığına ve kapitalizme karşı sloganlarını haykırdı.

Dünya işçi sınıfı ve ezilen emekçilerin birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ta İngiltere'nin başkenti Londra'da binlerce kişinin katılımı ile yürüyüş yapıldı ve ardından miting gerçekleştirildi. İngiliz sendikaları ve göçmen örgütlerinin çağrışı ile Londra'da binlerce kişi, Karl Marx Kütüphanesi önünde bir araya geldi.

1 Mayıs kutlamasına işçi ve emekçi sendikaları, anti-faşistler, anti-kapitalistler, anarşist gruplar, ekoloji örgütleri ve kadın örgütleri gibi çok sayıda demokratik kitle örgütü katıldı.

İngiltere'de işçilerin sendikal hakları, insan hakları ve enternasyonal mü-

sloganları atıldı.

Yürüyüş Trafalgar Meydanı'nda yapılan konuşmalarla son buldu.

ZÜRİH

1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü vesilesiyle işviçre'nin çeşitli kentlerinde eylemler yapıldı.

Bu eylemlerin en kitleseli, iki yıllık pandemi yasaklarının ardından Zürih'te yapıldı. Saat 10:00'da Helvetiaplatz'da toplanan devrimci, demokratik kurumlar çeşitli sloganlarla yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca TKP/ML'nin 50. kuruluş yılına vurgu yapan ajitasyon konuşması yapılarak, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın faşist TC tarafından katledilişinin 49. yılında onu anmak için 14 Mayıs günü Stuttgart'ta yapılacak yürüyüşe çağrılar yapıldı.

Okunan Partizan andı ve atılan sloganlarla 1 Mayıs yürüyüşü Bellevue'de sona erdirildi.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

1964'te Muş-Varto'da dünyaya geldi. Ekonomik koşullardan kaynaklı ailesi Almanya'ya işçi olarak gitti. Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle Berlin'de tanıştı. ATİF Türkiyeli İşçiler Derneği'nde Yönetim Kurulu üyesi oldu. Hasan Tanrıverdi geçirdiği ani beyin kanaması sonucu 17 Mayıs 1992'de yaşamını yitirdi.

İbrahim Bozkurt: 1937 yılında Malatya Kürecik, Harunuşağı köyünde dünyaya geldi. 1960'larda Almanya'ya gitti. Duisburg'da temizlik işlerinde çalışmaya başlayan İbrahim Bozkurt (Çermo Dayı), 1970'lerde Türkiye'deki devrimci gelişmelerden etkilenerek ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenci Federasyonu) içinde birçok yoldaşıyla birlikte faaliyet yürütmeye başladı. Kuruluşundan beri ATÖF'te hakim olan PDA çizgisine karşı mücadele etti. 1973 yılında Hasan Saz ve Veli Hanoğlu'nun da içinde olduğu diğer yoldaşlarıyla birlikte Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı. Çermo Dayı yakalandığı hastalık nedeniyle 5 Mayıs 1998'de yaşamını yitirdi.

Emel Kılıç: 1979 yılı Dersim'in Ovacık ilçesinde Kürt ulusuna mensup, Alevi kökenli demokrat bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir.

Aile çevresinde devrimci düşüncelerle tanışmıştır. Erzincan Hemşirelik Meslek Lisesi'nde okurken Kürdistan Bölge Komitesi altında örgütlü yaşama başlamıştır. Erzincan'da TKP/ML'ye yönelik yapılan bir operasyonda tutsak düşmüştür. Erzurum Hapishanesi'nde 7 ay tutsak kalmıştır. Gerilladaki sağlıkçı ihtiyacı doğrultusunda 2000 yılında Halk Ordusu saflarında çok istediği gerillaya katılmıştır. Her ne kadar ilk başlarda sevmese bile, Umut İl yoldaştan boşalan sağlıkçılık görevini üstlenmiştir. 16 Mayıs 2003'te çıkan çatışmada şehit düşmüştür.

GEYİKSUYU ŞEHİTLERİ

6 Mayıs gecesi Dersim'de TC ordusu ile Proletarya Partisi'ne bağlı Halk Ordusu gerillaları arasında çıkan çatışmada iki halk savaşçısı, yaşamını iyiden ve güzelden yana ne varsa ona adayan iki yiğit devrimci; Haydar Ar-

ğal (Sinan) ve Murat Tekgöz (Rıza) halkımızın bağrında yeşermek üzere toprağa düştü. Dersim Geyiksuyu'na bağlı Bornek (Düzpelit) köyü kırsalında 6 Mayıs 2016'da akşam saat 17:00'de başlayan ve 22:00'ye kadar devam eden çatışmada, iki Halk Savaşçısı yoldaşlarından devraldığı direniş bayrağını ardıllarına bırakarak Dersim'in kalbine gömüldü.

Haydar Arğal: 6 Mayıs 1988 Dersim-Mazgirt doğumlu Haydar Arğal, 2004 yılında üniversite okumak için gittiği Amed'de üniversite gençliğinin akademik-demokratik mücadelesinde yer almıştır. TMLGB saflarında örgütlenerek sınıf mücadelesi içerisinde yerini alan ve hızlı bir gelişim sağlayan Haydar Arğal önce TMLGB Amed komitesinde, sonrasında ise Kürdistan Bölge Komitesi'nde görev almıştır. Uzun dönem Rıza isimle Komsomol faaliyeti yürüten ve Komsomol'un bölge faaliyetinin gelişiminde yoğun emek harcayan Haydar Arğal TMLGB'nin 3. Kongresi'ne delege olarak katılmış ve burada GB-MK üyesi seçilmiştir.

Bu görevini yerine getirirken 2011 yılında Dersim'de ölümsüzleşen Beşler'in bıraktıkları mevzileri doldurmak için gerillaya katılım talebinde bulunmuştur. Ekim 2011'de gerillaya katılan Arğal, Sinan kod adını almıştır. Emekçi, fedakâr ve kendini sürekli geliştirme çabası içinde olan Haydar Arğal, askeri konularda kendisini kısa zamanda geliştirerek Birim Komutanı olarak Alan Komutanlıklarında görev almıştır.

Murat Tekgöz: 1987 Elazığ doğumlu olan Murat Tekgöz (Rıza) aslen Dersim Ovacık Pozvenk (Yenisöğüt) köyündendir. Proletarya Partisi ile üniversiteyi okuduğu Dersim'de tanışmıştır. Dersim'de yerel çalışmalarda aktifleştikten kısa bir süre sonra gerillaya katılmak istemiştir. Gerillaya katılım talebi kısa sürede karşılık bulan Murat yoldaş, 2013 yılında Halk Ordusu saflarında yerini almıştır.

Aynı zamanda müziğe ilgisi ve becerisi olan dağların Rıza'sı, TIKKO Müzik Topluluğu'nun kuruluş çalışmalarında aktif yer almış ve ölümsüzleştiği ana kadar bu alanda üretken olmuştur.

Armenak Bakırcıyan: Halk arasında Orhan Bakır olarak da bilinen Armenak Bakırcıyan, Ermeni milliyetine mensuptur. Ermeni halkının yaşadığı acıları, katliamları, sürgünü bilerek mevcut sisteme başkaldırmış, ancak proletaryanın kurtuluşunun kendi ulusuna da özgürlük getireceğine inanmıştır. 1953 Diyarbakır doğumludur. İlkokulu bitirdikten sonra ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşmiştir. Proletarya Partisi'nin kadrolarından olan Armenak Bakırcıyan, halk arasında çok sevilmiş ve ölümünden sonra da adı sıklıkla anılmaya devam etmiştir. Eylem için gittiği İzmir'de yakalanıp Buca Hapishanesi'ne götürülünce kararlılığından asla taviz vermemiştir. Böylesine değerli bir komünisti zindanlarda bırakmamaya karar veren Parti, hastaneye giderken kendisini düşmanın elinden kurtarmıştır. Daha sonra Türkiye Kürdistanı'nda faaliyet yürütürken bir polis komiserini cezalandırmak için gittiği Elazığ Karakoçan'da kurulan pusu sonucu çıkan çatışmada 12 Mayıs 1980'de şehit düşmüştür.

Haydar Çakmak: Haydar Çakmak, Mazgirt Dilanoğlu'nda doğdu. Dersim'de Bakıl Ağa denilen bir muhbirin ihbarı sonucu Pax yöresinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981 tarihinde ölümsüzleşti. Haydar Çakmak çevresinde alçakgönüllü, fedakâr ve kararlı biri olarak tanınırdı. Şehit düşmesine neden olan Bakıl Ağa, Halk Ordusu tarafından ölümle cezalandırıldı.

Ahmet Yavuz: 1952 yılında Dersim/Mazgirt – Marekirank köyünde doğan Ahmet Yavuz, ailesinin ekonomik sıkıntılarından dolayı ilkokuldan sonra çalışmak zorunda kalmıştır. 1976 yılında Proletarya Partisi düşünceleriyle tanışan Ahmet Yavuz, İstanbul'da işçi ve semt faaliyetlerinde aktif görev alır. Kendisi ile be-

raber özeleştirisi vererek Proletarya Partisi saflarına katılmak isteyen Terzi Ahmet ile beraber 12 Mayıs 1981 yılında Dersim Mazgirt – Goman köyü Çevlik mevkiinde ihbar sonucu bir pusuya düşerler. Terzi Ahmet çatışma sırasında Peri suyuna atlar ve boğularak ölümsüzleşir.

Ahmet Yavuz ise yaralı olmasına rağmen, "teslim ol" çağrılarına son mermisine kadar yanıt vererek çatışır ve ölümsüzleşir.

BOZAN YAYLASI ŞEHİTLERİ

Dersim-Çemişgezek Bozan Yaylası'nda Halk Ordusu saflarında mücadele yürüten gerillalardan **Ağa Şimşek ve Kenan Bozkurt** 9 Mayıs 1985'te düşmanla girdikleri çatışmada ölümsüzleştiler.

SEKERMAN ŞEHİTLERİ

Dersimin Mazgirt ilçesinde 12 Eylül 1980 AFC döneminden 12 Mayıs 1992 yılına dek düşmanla bağlantısını kesmeyen iş birliği Muhtar Kemal, Halk Ordusu birliğinin almış olduğu karar doğrultusunda cezalandırılır. Başarıyla tamamlanan bu eylem sonrasında gerilla birliğinin birkaç gün sonra operasyonda olan düşman güçlerince yerleri tespit edilir. Gerillalara roket ve bomba saldırısı düzenlenir. Bu saldırı sonucu Halk Ordusu gerillalarından **Gürsel Çelebi (Erdal)** yaralı ele geçirilerek işkencede katledilirken, **Gülseren Ağgül** çatışmada ölümsüzleşti.

Mehmet Yaşar: 1968 yılında Diyarbakır Dicle'de doğan Mehmet Yaşar'ın kod adı Selo idi. 1989 yılında gerillaya katılan Mehmet Yaşar Halk Ordusunun komutanlarından. Dersim Nazimiye'de Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de ölümsüzleşti.

Hasan Tanrıverdi: İşçi bir ailenin çocuğu olan Hasan Tanrıverdi 10 Ocak

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!



f yenedemokrasi1

ig yenedemokrasi

yt ydemokrasi11

yt yenedemokrasi22.net

envelope yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Yönetim Yeri: Kamer Hatun Mah. Al Hatun Sok. No:6 Daire:3 Beyoğlu/İstanbul İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: A1e5ta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20

